

GEMEENTERAADZITTING d.d. 22 JANUARI 2021

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. Welkom. Bij deze open ik de gemeenteraad van 22 januari 2021. En ik wil beginnen met een paar mededelingen. We melden het overlijden van mevrouw Vera Verhulst, de zus van onze algemeen directeur Johan Verhulst en we bieden hem en zijn gezin ook onze deelneming aan. Dan de interpellaties 4, 8 en 9 met betrekking tot de Witte Molen gaan we samen behandelen. En er werd een hoogdringend punt toegevoegd aan de agenda met betrekking tot bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19. Het is de bekrachtiging van het burgemeestersbesluit. En het eerste punt – daar gaan we mee beginnen – dat we gaan behandelen, is een verzoekschrift aan de gemeenteraad. En wij gaan stemmen over de ontvankelijkverklaring en de verwijzing naar de eerstkomende commissie. Het is een vraag van de heer ... Die komen na de twee ... Ja en nog een mededeling en een vrolijke mededeling. Dus wij willen ook raadslid Bilici feliciteren met het huwelijk van zijn dochter dacht ik of van zijn zoon, excuseer, in de sneeuw heb ik gezien. Het was op een dag toen het sneeuwde, ja. Maakt dit misschien nog feeëriker, wie weet. Goed. Punt 1, gemeenteraad, verzoekschrift aan de gemeenteraad, ontvankelijkverklaring en verwijzing, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is heel kort toegelicht in de commissie. En ik heb daar dan de verdere procedure voor geschetst. Indien dus de raad dit verzoekschrift ontvankelijk verklaart, dus volgens het onderzoek van de administratie voldoet dit inderdaad aan alle ontvankelijkheidsvoorwaarden en wanneer wij dat nu ook als gemeenteraad beslissen, zal dit dan volgende maand op de commissie van ruimtelijke ordening, de commissie van schepen Wout De Meester worden voorgelegd voor verdere behandeling.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Maes vraagt het woord. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Uiteraard zijn wij zeer positief ten opzichte van dit verzoekschrift, omdat het kadert eigenlijk in de participatie van de burgers en initiatieven, die er vanuit de burgers kunnen genomen worden. In dat opzicht hebben wij trouwens ook al het petitie-recht voorgesteld. Maar wij wachten nog altijd op een voorstel van de schepen, die beloofd heeft om daar iets rond te doen. Maar wat ik eigenlijk vooral wilde vragen, is één, of die mevrouw die dat verzoekschrift heeft ingediend, of die zeker en vast gehoord wordt op de commissie, zodanig dat zij dat verder kan toelichten?

En twee, het is eigenlijk iets wat ik gisteren in Het Nieuwsblad dan las – wat ik dan wel jammer vind – is dat eigenlijk u als burgemeester zegt dat de stad dat niet actief promoot, staat er in dat artikel, omdat de procedure onze administratie met extra werk opzadelt. Ik weet niet of dat een juiste weergave is van het gesprek, maar het staat wel zo in de krant. En dat vind ik wel jammer, omdat eigenlijk wanneer dat mensen initiatieven nemen en bekommerd zijn om wat er in de stad gebeurt, dan denk ik dat zij toch wel een positieve respons vanuit de stad mogen krijgen. En als dat, ja, dus de vraag is, staat dat effectief zo, is dat effectief zo gezegd ...

BURGEMEESTER: Mijnheer Maes, men heeft mij gevraagd van ja, komt dat veel voor, omdat dus de journalist in kwestie blijkbaar ook niet goed wist waar hij dat initiatief moest situeren en ik heb gezegd ja, dat is één van de decretale elementen, dus waarin burgers – individueel zelfs – een initiatief kunnen nemen. Dat is iets anders dan het petitierecht. En hij vroeg, komt dat veel voor. Ik zeg ja, dat komt één keer om de twee à drie jaar voor. Maar voor individuele of instrumenten, die de decreten bieden voor individuele mensen, ja, waarom zouden we dat moeten promoten? Het is een instrument dat er is. We gaan niet elke maand in de Stadschroniek zeggen van ja, kijk eens, u kan van dit of dat instrument gebruik maken. Ja, als we onze democratie en onze lokale democratie willen versmachten, dan is dit een instrument en dan denk ik niet dat dat de bedoeling is. Ik denk dat mensen, als ze van dat instrument gebruik willen maken, goed moeten overwegen met welk doel en voor welke aangelegenheid zij daar gebruik van maken.

MAES: Mag ik misschien verder, voorzitter, want ik was onderbroken.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ja, ik wou alleen nog antwoorden als ik ... Ik wou alleen antwoorden op uw eerste vraag, waarbij u gevraagd hebt of die mevrouw gehoord wordt. Als die ontvankelijkheidsverklaring, als we die nu goedkeuren en die mevrouw heeft dat ook gevraagd om te mogen spreken, dan mag zij het woord nemen.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Mag ik even repliceren?

VOORZITTER: Ja.

MAES: Of de stad het promoot of niet, dat staat er inderdaad niet in. Maar wat ik verwacht, is dat wanneer mensen wel degelijk de inspanning doen en positief, dat allé, je kan toch niet zeggen dat dit omwille van extra werk, dat dat een probleem gaat vormen voor de stad om dergelijke verzoekschriften om die te behandelen. Dus ik vind toch wel, dat men ten opzichte van zulke verzoekschriften, ja in de pers had ik toch een positieve respons verwacht. En dat vond ik jammer.

BURGEMEESTER: Mijnheer Maes, ik denk dat het college en de administratie daar correct mee omgaan, correct mee omgaan, zoals het ook hoort. En dat betekent inderdaad wel extra werk, maar dat is ook zo.

VOORZITTER: Ik zie dat ook schepen De Bruyne het woord vraagt. Schepen, u hebt het woord.

DE BRUYNE: Ja, inderdaad, voorzitter. Dank u wel. Ja, ik wil even toch opmerken dat dit instrument – petitieright – dat dat een verschil is met het verzoekschrift dat zou kunnen ingediend worden. Nu, het petitieright – en ik wil dat engagement opnieuw herhalen – heb ik inderdaad naar mijnheer Maes toe het engagement aangegaan om dat binnen ons intern traject, missie/visie-traject samenwerken met impact op te nemen. En dat zal zoals beloofd april en mei, rond die periode ja, een uitkomst kennen. Dus dat engagement dat loopt nog steeds.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

DE MEYER: Het engagement naar Kristof Van Gansen was gemeenteraad april. Dat was het antwoord op Kristof Van Gansen zijn interpellatie.

VOORZITTER: Ja, ik heb ook april gehoord. Ja, goed. Dank u. Dus dan, als er nu geen vragen meer zijn rond dit verzoekschrift, dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Hoogdringend punt, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, burgemeestersbesluit, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ook daar heb ik dus maandag op de commissie de toelichting gegeven waarvoor dit burgemeestersbesluit eigenlijk door de raad moet worden bekrachtigd. Het is ondertussen wel zo, dat er rond de toepassing en het omgaan met de gegevens die tot nu toe aan mij zijn toevertrouwd, dat er in heel Vlaanderen nog grote onduidelijkheid bestaat. Zowel vanuit juridisch oogpunt van wat kan met wie en waarvoor gedeeld worden en kan dat gecombineerd worden met andere informatie, als op praktisch oogpunt naar het effect toe dat men beoogt met de controle op de quarantaine en de isolatiemaatregelen. En wat ik gisteren heb vernomen, dus van de Webinar van de Vlaamse overheid, is dat men werkt aan een decreetale oplossing, waarbij men de verschillende categorieën die nu op één lijst zitten dus op een andere manier zou kunnen definiëren en daar ook op een meer verfijnde en effectief en efficiënte manier mee zou kunnen omgaan.

Natuurlijk ja, het komt allemaal laat, maar aan de andere kant allé, beseffen wij ook dat helaas de coronapandemie nog niet achter de rug is en dat we nog voor moeilijke weken en maanden staan, maar die hopelijk zullen leiden samen dus met de vaccinatiecampagne die wordt uitgerold toch tot een verbetering van de hele situatie met alle positieve maatschappelijke effecten, die wij daarvan verwachten.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Als er geen vragen meer zijn, dan ga ik vragen om te stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, sp.a, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Punt 2, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszittingen 15 en 17 december 2020, goedkeuring. Ik zie dat de heer Wymeersch het woord vraagt. Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik neem aan, vermits dat de algemene tussenkomsten op 15 december wat betreft de budget en aanverwante, dat die zowel wat betreft gemeenteraad als OCMW samen mochten ontwikkeld worden. Dat u dus mijn opmerkingen ook samen mag samenvatten. Goed. Collega's, burgemeester, mevrouw de voorzitter, we hebben het hier – en het is ter sprake gekomen zowel in de budgetbespreking gemeenteraad als wel in OCMW – op een gegeven moment ook gehad over het budget van Zorgpunt. En er moet mij toch iets van het hart. Want in de voorbereidende commissievergaderingen – op een zeer vakkundige manier en vrij goed voorgesteld door de directeur van Zorgpunt – noch op de commissievergaderingen werd er gewag gemaakt van een op handen zijnde indexaanpassing van de ligdagprijzen binnen Zorgpunt. Ook op de algemene besprekingen op 15 december is dit niet gebeurd. Wel is er vanuit verschillende fracties - en verschillende collega's hier in de zaal zullen dat getuigen – zijn er oprispingen geweest en bemerkingsen geweest, zelfs ten gronde en gedegen opmerkingen over het feit dat men dus geen indexatie van de toelage vanuit de stad/OCMW naar Zorgpunt ging doen en dat Zorgpunt dus blijkbaar er ook geen behoefte aan had, verwijzende naar een financiële buffer van anderhalf miljoen euro die men ter beschikking had. Wat blijkt nu? Dat alhoewel aan de ene kant men geen beroep doet of wenst te doen of toch niet krijgt de indexaanpassing vanuit de stad/OCMW naar Zorgpunt, dat Zorgpunt wel het lef heeft om een indexaanpassing door te voeren van de ligdagprijzen naar de bewoners en naar de residenten toe. Dat vind ik een beetje grof. Aan de ene kant zeggen we hebben het niet nodig, maar aan de andere kant zeggen hetgeen dat we nodig hebben, gaan we wel halen bij onze residenten. Dat is wat mij betreft du jamais vu. Eén. Ten tweede, dus die ligdagprijsaanpassing is gebeurd als ik mij niet vergis op een vergadering van de raad van bestuur op 22 of 23 december. De exacte datum ontsnapt mij.

Dus een week na de vergadering van de gemeente- en OCMW-raad. Dat zou toevallig zijn, inderdaad. Maar ge gaat mij dus niet wijsmaken, dat men dat op dat ogenblik niet wist vanuit Zorgpunt, noch vanuit delen van het stadsbestuur. Dus ik vraag mij af, is dat allemaal correct. Ik heb geprobeerd om de exacte prijzen nu te bekomen over wat de nieuwe prijzen worden en wat de oude prijzen waren. Want, normaal gezien gaat ge dan kijken op de website van Zorgpunt. Wat zie ik? Dat daar al 14 dagen de nieuwe, goedgekeurde prijzen in de raad van bestuur geafficheerd staan op de website van Zorgpunt, terwijl dat die nog maar in voege zouden kunnen komen per 1 februari. Want – zoals u allemaal weet, collega's – het voorstel is goedgekeurd door de raad van bestuur, maar de notulen van die raad van bestuur moeten nog worden goedgekeurd door de volgende raad van bestuur, zegge en schrijve volgende week 27 januari. En zolang dat die door de raad van bestuur niet zijn goedgekeurd, die notulen, kunnen die nieuwe prijzen niet in voege gaan. Zijn dat onoverkomelijke prijzen, prijsstijgingen? Op zich niet. Maar ik heb ook een beetje, ik heb geprobeerd via de voorzitter van de raad van bestuur aan de nieuwe en aan de oude prijzen te geraken. De nieuwe prijzen heb ik dan uiteindelijk gekregen, maar achteraf heb ik dus moeten vaststellen dat dat de prijzen waren, die al een aantal dagen, weken op de website van Zorgpunt stonden. De oude prijzen had ik godzijdank nog en kon ik de vergelijking maken tussen de prijzen, die we hebben, want mijn moeder zaliger gedachten is vorig jaar residente is geweest in De Spoele en dat ik toch enige vergelijking had. Een ligdagprijs komt grosso modo ongeveer een stijging van 1,10 euro per dag. Is dat veel? Op zich is dat niet veel. Maar voor heel wat residenten die daar zitten, gaat dat dus toch over ruim 30 euro per maand. En voor mensen met een klein pensioentje is dat dikwijls al 1 euro of 30 euro te veel, waarvoor in ieder geval iemand anders moet opdraaien. Familie, OCMW, noem maar op. Dus, dat is de situatie. Nu vraag ik mij af, collega's, in hoeverre dat dit allemaal zo – om een speciale term te gebruiken – koosjer is verlopen en hoever dat men daar binnen de stad en binnen het OCMW mee akkoord gaat met de handelswijze die de raad van bestuur van Zorgpunt hier aan de dag heeft gelegd. En daarom zou ik durven vragen vanuit onze fractie of de meerderheid en het college er bij Zorgpunt, de raad van bestuur van Zorgpunt zou willen op aandringen dat op de vergadering van de raad van bestuur van 27 januari vooralsnog deze nieuwe tarieven niet zouden worden goedgekeurd en dat men aan tafel zou zitten met de raad van bestuur én met het college én met het voorzitterschap van het OCMW om te kijken wat er kan en wat er niet kan en op welke manier dat één en ander kan als het onnodig is, zou moeten doorgevoerd worden. Ook mede bekeken in het licht van de al dan niet indexactie van de toelage van de stad via OCMW aan het Zorgpunt.

Dus ik vraag nu, mevrouw de voorzitter, dat de meerderheid, zeker de leden van het college, zich daarover beramen, beraden en mij willen meedelen binnen dit en – want ik neem aan dat het college hier ter beschikking is, weze het niet lijfelijk dan toch minstens digitaal – om daar even kort te overleggen en te kijken of ze inderdaad akkoord zijn om in gesprek te gaan met de raad van bestuur van Zorgpunt om één en ander te corrigeren en bij te sturen. Dat is mijn vraag en mijn voorstel. Ik vraag daarom, mevrouw de voorzitter, dat dus, ik herhaal mijn vraag aan het college om dit even te bekijken en wat ze daarmee van plan zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, allé, u houdt hier een tussenkomst naar aanleiding van het verslag van de vorige zittingen. Wij zijn totaal niet voorbereid op wat u voorstelt. U weet dat wij elke maandag dus collegezitting hebben. Als je ons daar verder over wil informeren en uw vraag verder behandeld zien, zullen wij ons daar maandag over beraden in het college hé. Dit leek bijna een toegevoegd punt hé, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ja, goed. Maar een toegevoegd punt, men moet wel weten, wij gaan voort op geruchten en dan gaan wij op zoek. Want een bijgevoegd punt wordt gestoeld op persverslagen, weet ik veel. Dat is allemaal in de donkerste hoekjes van het Zorgpunt verlopen, denk ik, want het heeft nog nergens of quasi nergens – ik verontschuldig mij bij college Maes – het daglicht gezien. Maar het is wat het is. En als u natuurlijk wil wachten tot volgende week maandag, wetende dat de bijkomende raad van bestuur of de eerstvolgende voorziene raad van bestuur van Zorgpunt doorgaat op 27 januari – 27 januari dat is als ik mij niet vergis volgende week woensdag – dan zou ik toch graag als raad willen – als raad – willen geïnformeerd worden, in discussie gaan en in overleg en ook met het college in de mate dat het college stappen wil ondernemen naar Zorgpunt en wat die stappen zijn.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, we gaan hier nu niet improviseren hé. Allé, het is nu woensdag, euh het is nu vrijdagavond. We hebben maandagnamiddag collegezitting. Wat denkt u dat we nu gaan doen in het weekend?

WYMEERSCH: Nee, akkoord. Mevrouw de voorzitter, heel kort ...

BURGEMEESTER: 4 gemeentebesturen samen zetten?

WYMEERSCH: Ik vind het frappant, de reactie van de burgemeester, dat hij zegt “wij gaan in dit niet improviseren”. Nu, ge geeft het zo precies af of dit is volkomen nieuw voor u deze feiten? Als u nu moet improviseren, wist ge dan niet van de goedgekeurde prijsverhoging? Zijt ge daar niet over geïnformeerd? Zijt ge daar niet bij betrokken? Zijt ge daar niet in gekend?

Als ge nu moet improviseren over een feit, dat ik hier aanhaal, dan wil dat, dan zijn mijn conclusies dat ge inderdaad ook door Zorgpunt en door de raad van bestuur buitenspel bent gezet. Daarom, mevrouw de voorzitter, als u aan collega Maes nog het woord geeft, maar dan vraag ik in ieder geval namens mijn fractie een schorsing van 10 minuten om ons te beraden hoe wij ons hier tegenover opstellen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, ik was nu wel niet van plan om tussen te komen, maar omdat collega Wymeersch mijn naam vermeldt. En ik vraag mij af of hij dat gelezen heeft op mijn Facebook, maar effectief, op 30 december heb ik dus die tarieven ter inzage gekregen toevallig, omdat ik als eerste contactpersoon bij mijn tante in De Gerda op bezoek was en ik zie daar een brief, die zij heeft ontvangen met de nieuwe tarieven. En ik was natuurlijk ook wel geschrokken. Want uiterekend op de vorige gemeenteraad heb ik inderdaad bij de discussie over het punt over de niet-indexering van de bijdrage van de stad ook gezegd “ja, maar kan dan de indexering van de ligdagprijzen, kan die dan ook wegvallen en is daar, als daar genoeg middelen zijn binnen het Zorgpunt, dan hoeven die indexeringen niet”. Nu, ik heb inderdaad die brief ook op Facebook gezet. Ik weet misschien dat u dat daar gezien heeft, maar dat is op 30 december inderdaad aan de bewoners van de verschillende woonzorgcentra meegedeeld. En dus wij vinden dat uiteraard ook jammer, dat enerzijds de bijdrage van de stad wordt beperkt, maar dat anderzijds de bewoners daar de rekening voor moeten betalen. Dus dat vinden wij inderdaad zeer jammer.

VOORZITTER: Ook de heer De Meyer heeft nog het woord gevraagd. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik denk dat de burgemeester voor één zaak gelijk heeft. Dit is geen voorzien punt op de agenda. Maar anderzijds moeten we toch onmiddellijk zeggen, inhoudelijk heeft collega Wymeersch mogelijks een punt. Het niet indexeren van de toelage van de stad, het wel indexeren van de ligdagprijzen. En het formele beslissingsproces en de uitvoering daarvan, daar kunt ge ook een vraag bij stellen. De vraag is natuurlijk alleen, is dit een indexatie die voorzien was en die automatisch gebeurt? Ik weet het niet. Maar als dat het geval zou zijn, had het vriendelijk geweest – ik zal het in die termen uitdrukken – had de schepen ons daarover geïnformeerd op de moment dat we die gesprekken hadden. Want mogelijks is dat een voorziene indexatie. Maar ik weet het niet. Mocht dat niet het geval zijn, is het natuurlijk ernstiger dan indien het een voorziene indexatie was. Maar ons informeren, dat kan nooit geen kwaad. Dan moeten er ook geen vragen gesteld worden.

Als dat uitgelegd wordt, gemotiveerd. Maar nu zitten we toch allemaal een beetje, vind ik, met een ongemakkelijk gevoel.

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer De Meyer. Ik zal de schorsing ... Ja?

WYMEERSCH: Ja, ik wil nog één ding zeggen. Kijk, als gemeenteraad hebben we natuurlijk niet het recht of de mogelijkheid om de directeur van Zorgpunt te bevragen. Dat is onze job niet. Hij is onze onderdaan niet. In zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van bestuur kunnen we ook de schepen niet ondervragen. We kunnen hem wel ondervragen in zijn hoedanigheid van schepen over zijn bevoegdheden, maar over zijn hoedanigheid als voorzitter raad van bestuur kunnen we dat ook niet. Het is daarom dat ik mij richt tot het college. Maar ik zou graag met mijn fractie, die hier een paar meter verder zich ophoudt, even willen overleggen wat wij gaan doen.

VOORZITTER: Goed. Dan schorsen we de gemeenteraad 10 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, wij hervatten de zitting van de gemeenteraad. Ja?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik heb met de aanwezigen uit mijn fractie overlegd en wij wensen een motie in te dienen en ter stemming voor te leggen. En ik moet zeggen, ook de aanwezige leden van andere fracties in de naburige zaal, waren geneigd om te tekenen en ik heb ze moeten weerhouden om dat te doen. Soit, tot daaraan toe. Ik lees voor. Motie “De gemeenteraad van Sint-Niklaas in vergadering op 22 januari geeft opdracht aan het ...” – ik moet eerst aan mijn eigen geschrift nog aan uit kunnen – “... college zich te beraden over de beslissing van de raad van bestuur van Zorgpunt Waasland, aangaande de verhoging van de ligdagprijzen via indexering. Vraagt dat het college met de raad van bestuur van Zorgpunt samenzit, ten einde de beslissing van de vorige raad van bestuur van Zorgpunt inzake de indexering van de ligdagprijzen niet te doen valideren door de goedkeuring van de notulen van de vorige raad van bestuur. Dringt er bij het college op aan, de door het Zorgpunt genomen beslissing inzake de indexering van de ligdagprijzen af te wijzen en te vragen deze in te trekken. Getekend door een aantal raadsleden”

VOORZITTER: Ja, dank u, mijnheer Wymeersch. Wij, volgens het huishoudelijk reglement moeten wij stemmen of wij dat ter stemming gaan voorleggen. Dus ik stel voor dat wij dat doen. Ja?

DE MEYER: Voorzitter, het liefst zou ik eigenlijk zien – en ik begrijp mijnheer Wymeersch, want het is een logische consequentie van zijn tussenkomst van daarnet, maar mijn tussenkomst is een logische consequentie van mijn tussenkomst van daarnet ook - het liefst zou ik zien dat het verder onderzocht wordt. En het kan zijn, dat mijnheer Wymeersch gelijk heeft en dan moet dat inderdaad op die manier bekeken worden. Maar dat we zo spoedig mogelijk – en dat kan volgende week – correct geïnformeerd worden over wat houdt deze indexatie in. Ik wil nog meegeven, ik kreeg daarnet een bericht van college Julien Ghesquière – ge weet, die volgt alles van financiën heel sterk op – dat die indexering ook in de privéruhuizen gebeurd is. Maar luister goed, collega's, die indexering in de privéruhuizen was voor 0,39 euro en hier voor 1,10 euro. Dus er is een verschil, dat gaat over centiemen, maar dat we niet kunnen verklaren. Dus het is belangrijk, dat we verder geïnformeerd worden, zodanig dat we met kennis van zaken daarover kunnen oordelen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil mij daar in grote lijnen bij aansluiten, voorzitter. Allé, we worden hier geconfronteerd met een punt en uiteindelijk dan ook een tekst, ja, waar we niet op voorbereid zijn. Ik wil ook niet populistisch zijn. In de voorbije jaren, de indexering van de ligdagprijzen in de rusthuizen is een traditie geworden. Ik denk dat dat jaarlijks gebeurde. Dus in die zin wil ik hier ook niet roepen dat wij daartegen zijn. Ik weet ook niet welke houding dat collega Geerts, die in de raad van bestuur van het Zorgpunt zit, aangenomen heeft bij die stemming. Ik kan mij voorstellen, dat ze meegestemd heeft. Het is iets anders, de timing en de manier waarop het gepresenteerd is, waar mijnheer Wymeersch ook iets over gezegd heeft. Maar in ieder geval, allé, er zijn zoveel elementen aan bod gekomen, die we dan jammer genoeg eenzijdig uit de mond van mijnheer Wymeersch hebben moeten vernemen. Hier is nog geen reactie op geweest, van niemand van het college, dat ik, allé, onze fractie niet in staat zie om over deze motie een standpunt in te nemen op deze ...

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik begrijp volkomen de standpunten en de tussenkomsten van de collega's. Mij gaat het er niet om om hier een motie goedgekeurd te krijgen. Mij gaat het erom, om te bekijken in hoeverre dat deze verhoging van de ligdagprijzen correct is, correct is uitgevoerd, correct is doorgevoerd. En mij gaat het er vooral ook om om erop te wijzen en dat eventueel ook te corrigeren, dat aan de ene kant er een niet-indexering is van de toelage aan Zorgpunt, die hoogstwaarschijnlijk ruimschoots voldoende was om de indexering, die men vandaag doorvoert inzake de ligdagprijzen, te compenseren.

Dus ik zou willen vragen aan het college om inderdaad met de voorzitter en met de totale raad van bestuur - als dat mogelijk is, ik weet dat niet, ik ken de geplogenheden niet – aan tafel te zitten. En of dat nu wettelijk voorzien is of niet, ik denk als de mogelijkheden er zijn om het niet door te voeren en als de noodwendigheden er niet zijn om het wel door te voeren, dat het dan ook niet nodig is. En als het kan gecompenseerd worden, het ene door het andere, dan vind ik dat men in samenspraak zou moeten kunnen beslissen dat een indexering of toch nog een bijdrage of een toelage vanuit de stad annex OCMW naar Zorgpunt Waasland ervoor moet voldoen om dus de residenten van Zorgpunt Waasland wat betreft de woon- en zorgcentra op Sint-Niklaas – maar ik denk dat dat in uitbreiding ook verder kan bekeken worden – om die daar teniet te doen en dat wij daar de verantwoordelijkheid op ons nemen. Ik denk dat we dat ook een beetje verschuldigd zijn tegenover onze residenten. Een prijsverhoging à rato van 25 à 30 euro per maand is voor heel wat van deze residenten veel en niet veel. Ik geef dat toe. Maar het gaat er mij hier niet om hier het grote gelijk te halen. Mij komt het erop neer één, aan te klagen wat er is gebeurd, de manier waarop, de weigering en de doorvoering aan de andere kant. En het resultaat primeert voor mij. Dus ik dring daarop aan. En als u daarmee akkoord bent, voorzitter, burgemeester, dan hoeft u die motie niet ter stemming voor te leggen. Het is voor mij het resultaat dat telt. En ik reken erop dat dit op een serieuze manier bekeken wordt in het belang van de residenten en ook in het belang van Zorgpunt. En ik denk dat wij er absoluut geen bezwaar kunnen tegen hebben dat men vanuit de middelen van stad en OCMW inderdaad die bijkomende financiële inspanning, die a penitio toch voorzien was, kunnen doen naar Zorgpunt.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, dank u wel voor uw tussenkomst. Ik heb dus begrepen, dat u er niet aan houdt om te stemmen over de ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ik denk dat de burgemeester ...

BURGEMEESTER: Nee, mijnheer Wymeersch, u hebt eigenlijk een tweeledige vraag gesteld. Ten eerste, procedureel of de beslissing op een correcte manier is tot stand gekomen en wanneer dat ze uitvoerbaar is. En twee, ja, de inhoudelijke vraag, dus die een politieke vraag is om dus te zeggen we gaan aan het Zorgpunt vragen of u vraagt om aan het Zorgpunt te vragen om dus die beslissing in te trekken of te herroepen of wanneer ze nog niet uitvoerbaar zou zijn, ze dus niet te nemen. Zoals ik gezegd heb, ik ga daar geen uitspraak over doen. Wij gaan dat maandag in het college bekijken.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester.

WYMEERSCH: Maar ja, ik neem aan – en dat zou ik toch graag horen van enkele leden van deze raad – is men akkoord om alsnog vanuit de raad en vanuit de OCMW-raad die financiële inspanning te leveren, die men eigenlijk voorzien had, die indexering van de toelage, om inderdaad de residenten van die woon- en zorgcentra vrij te stellen van een prijsverhoging? Dat is voor mij dé belangrijkste vraag.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ik ga daar niet op antwoorden.

VOORZITTER: Excuseer, excuseer. Ja, mijn micro stond niet aan. Ik denk, mijnheer Wymeersch, dat de burgemeester het antwoord heeft gegeven, dat het in het college terdege zal besproken worden. Het punt ligt op zich nu in deze raad niet voor. En ik, allé, ik stel voor dat we eerst aan het college de opportuniteit geven om dat te bekijken en om hierop een antwoord te geven.

DE MEYER: Wij zijn het ermee eens, voorzitter, maar we zouden graag zodra als het college dat ...

WYMEERSCH: Ja, dat wou ik ook vragen.

DE MEYER: ... bekeken heeft, ons via mail informeert en dat eventueel, als het nodig en wenselijk is, er in een commissie volgende maand kan over gesproken worden.

VOORZITTER: Dat is mogelijk, denk ik hé.

MAES: Ja, ik sluit, ik wil mij daarbij aansluiten. Zowel rond het procedurele als rond het inhoudelijke. En het lijkt mij ook belangrijk om te weten hoeveel dat eigenlijk de indexering bedraagt in zijn totaliteit, zodanig dat we dan in een latere fase eventueel kunnen bekijken of de stad Sint-Niklaas die kost voor zijn rekening gaat nemen of niet. Want nu hebben we daar ook het gissen naar, naar het bedrag wat dat uiteindelijk vertegenwoordigt.

VOORZITTER: Dat ... Oké, dat kan zeker in de commissie aangehaald worden en indien nodig kan daar zelfs iemand van Zorgpunt voor aanwezig zijn. Ja. Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over de notulen en het zittingsverslag van de zittingen van 15 en 17 december. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V, PVDA en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van 5 functies van hoofdinspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, dienst interventie), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dus deze en de volgende politiepunten, zaken personeel, werden op de commissie door de korpschef, hoofdcommissaris toegelicht.

VOORZITTER: Goed. Kunnen we dan de punten 3 tot en met 7 in verband met personeel, mogen die samen worden gestemd? 1 tot en met 7. Goed. Dan gaan we stemmen over deze punten. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 8, politieaangelegenheden, aanvraag principiële toestemming voor het gebruik van tijdelijke vaste bewakingscamera's door de politiezone Sint-Niklaas, goedkeuring. Zijn daar vragen over?

BURGEMEESTER: Dat is ook door de korpschef en door mijzelf toegelicht in de commissie maandag jongstleden.

VOORZITTER: Goed. Geen vragen hier? Ook niet in de chat? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, sp.a, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA. Punt 9, zakelijke rechten, politiezone Sint-Niklaas, aankoop huize Rouvroy (Dalstraat 70), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie en vragen in de mate van het mogelijke reeds beantwoord.

VOORZITTER: Zijn hier nog vragen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 10, gemeenteraad, huishoudelijk reglement, wijzigingen.

BURGEMEESTER: Ja, dus eerst besproken met de fractievoorzitters vorig jaar nog en nu dus maandag ook toegelicht in de commissie. Dus twee wijzigingen. Enerzijds in verband met de aanvullende agendapunten die dus niet worden behandeld, omdat de indiener niet aanwezig is op de raad. En anderzijds de mogelijkheid om dus plaatsvervangende voorzitters aan te duiden voor de raadcommissies.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Geen vragen, ook niet hier. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, verkiezing plaatsvervangende voorzitters en wijziging samenstellingen, goedkeuring. Zijn daar vragen over? Ik denk dat de fracties zelf hun kandidaten naar voor hebben geschoven. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Ja, dat is punt 11, dat is eenparig.

Punt 12, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Waasse Landmaatschappij cvba, wijziging lid algemene vergadering, goedkeuring. Zijn daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, CD&V, sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA en Vlaams Belang.

Punt 13, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordening, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Dat is in verband met de organisatie van deze raad en van de voorafgaande commissies. Dus op de hybride wijze, zoals we dat helaas al maanden moeten doen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, sp.a, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 14, leveringen, dienstlogistiek, voertuigenpark, vervangen vrachtwagen 138, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dat is besproken in de commissie. Er is ook gerefereerd naar de studie en de toekomstige samenstelling van het voertuigenwagenpark. En daar heb ik gezegd, dat dat in de commissie van volgende maand zal besproken worden. En alle vragen zijn verder beantwoord in de commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar nu vragen over? Nee, ik zie er geen.

WYMEERSCH: Marc, gij niet?

VOORZITTER: Hij vindt het knopje niet.

HUYS M.: Ja, voorzitter, ...

VOORZITTER: Ja, oké. Raadslid Marc Huys, ja?

HUYS M.: Schepen, ik zou willen vragen op welke brandstof die vrachtwagen rijdt. Want dat is natuurlijk belangrijk hé voor de vergroening van het wagenpark.

SOMERS: Diesel. Dat staat ook in het bestek. In de commissie heb ik daar ook naar verwezen naar al die voorwaarden. Het zijn een 5-tal pagina's en daarin staat dat duidelijk vermeld.

HUYS M.: Is dat uw antwoord?

VOORZITTER: De speakers in de trouwzaal afzetten alstublieft. Ja. Schepen Somers, zou u nog even ... Sorry.

SOMERS: Ik heb juist gezegd, dat in gans het bestek dat toegevoegd is aan dit punt duidelijk alle voorwaarden, waaraan die vrachtwagen moet voldoen, vermeld staan.

En daar staat duidelijk in omschreven, dat het een dieselvrachtwagen is. En dat is ook zo gesteld in de commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

SOMERS: Een diesel.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar nog vragen over? Ja, mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Zoals ik ook op de commissie heb gezegd, vind ik ... Ja, er wordt blijkbaar nog een gesprek in de marge gevoerd. Maar zoals ik op de commissie heb gezegd, zijn er inderdaad ook al elektrische vrachtwagens beschikbaar van verschillende merken. Wij gaan ons in deze dan onthouden om een signaal te geven van het belang dat wij hechten aan de vergroening van het wagenpark van de stad.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, in dezelfde optiek, alleen dat wij iets radicaler zijn. Wij vinden het een gemiste kans. Er zijn voldoende elektrische vrachtwagens al op de markt, waar de eventuele meerkost die dat zou hebben, gemakkelijk kan worden ... (?). Ik denk met zagezegd een stuk groen stadsbestuur in deze stad had men dus toch duidelijk voor de vergroening mogen kiezen en daarom gaan wij tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen Somers?

SOMERS: Die vraag is ook gesteld geweest in de commissie. Ik heb op dat moment nog eens navraag gedaan bij de dienst logistiek. En volgens de voorwaarde, die momenteel aan deze vrachtwagen gekoppeld is, kunnen wij niet overgaan tot een vrachtwagen die ook dat kiepsysteem en dergelijke meer, die in het bestek allemaal omschreven staan. Het is niet voorhanden. Vandaar dat we ook niet kunnen overgaan tot een aankoop van een elektrische vrachtwagen die aan deze specificaties voldoet. En ik heb ook gesteld, dat te allen tijde bij aankoop van nieuwe wagens een afweging gemaakt wordt "wat is op de markt beschikbaar, wat hebben we nodig". Want er is ook in de commissie duidelijk gevraagd van "hou alstublieft ook rekening met wat mensen van openbare werken nodig hebben, denk ook aan hun comfort". Die vraag is ook duidelijk gesteld op de commissie. En daar zal altijd een afweging gemaakt worden tussen beschikbaarheid op de markt, kostprijs en vergroening. En deze drie punten zijn altijd samen te bekijken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat ja, mijnheer Marc Huys nog het woord vraagt. Mijnheer Huys, u hebt het woord.

HUYS M.: Ja, schepen. Het gaat hier zoals ik begrepen heb, er zijn hier wat technische problemen geweest. Het gaat over een dieselwagen hé. Nu, er zijn behalve elektrische wagens ook vrachtwagens op CNG en op bio-CNG en op LNG voorhanden. En die hebben dan wel een kiepwagen. Dus ik denk dat dat de mogelijkheid zou geweest zijn als alternatief.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Punt 15, subsidieovereenkomst tussen de stad Sint-Niklaas en de provincie Oost-Vlaanderen, programmamanagement circulaire economie, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Ja, dit subsidiedossier is besproken in de commissie. En ik denk dat alle vragen op dat moment zijn beantwoord.

DE MEYER: Ja, voorzitter, collega's. We gaan dit punt van circulaire economie en de subsidieovereenkomst uiteraard goedkeuren. Maar we hebben in de commissie – en ik wil dat hier toch even ook in de gemeenteraad doen – van de gelegenheid gebruik maken om een paar woorden te zeggen over de site van de Heistraat. Bij de beleidsnota en bij de bespreking van de intenties van het schepencollege bij het begin van de legislatuur was de site van de Heistraat één van de vijf kernpunten, waarvoor de stad zou gaan. Schepen, u hebt toen de doelstellingen samengevat. Een uitgebreid huis voor sociale economie, een nieuw opleidingscentrum, een rup voor innovatie, re- & upcycling, circulaire economie, innovatief ondernemen. Ik denk dat dat ongetwijfeld belangrijke hedendaagse doelstellingen zijn. Schepen, eigenlijk heb ik een beetje met u te doen, maar dat zou ook verkeerd kunnen geïnterpreteerd worden. Maar als ik zeg “ik heb compassie”, dat komt dan nogal paternalistisch over. Maar ik probeer mij eventjes in te leven in uw rol en dan vind ik eigenlijk dat het schepencollege voor wat de Grote Markt betreft en het nieuw zwembad met een turboversnelling rijdt. En dat voor dit dossier de motor nog sputtert. Ik vind hier bij het schepencollege te weinig animo tot nog toe voor dit dossier. Het is niet uw rol om alleen dit dossier te trekken. Het is de rol van gans het schepencollege om die rol te trekken. En vandaag staat jammer genoeg dit dossier nog niet ver. En er zal een versnelling moeten bijgestoken worden indien ge de doelstellingen uit uw beleidsnota van het begin van de legislatuur effectief ook wil realiseren tijdens deze legislatuur. Voor onze fractie gaat het hier over een belangrijk dossier, innovatief, sociaal en toekomstgericht project van de stad. Vandaar eigenlijk mijn oproep niet zozeer aan u, schepen, maar wel aan al uw collega's om toch voor dit dossier meer aandacht te hebben, zodanig dat ook hier stappen vooruitgezet worden, dat dit effectief deze legislatuur kan gerealiseerd worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Schepen?

SOMERS: Ja, dank u wel, mijnheer De Meyer, maar ge moet niet echt compassie hebben met mij, want ik kan u zeggen dat vanuit het college – en ik heb dat ook gesteld in de commissie – effectief wel bijzondere interesse is naar dit project. Maar dat natuurlijk – en daar hebt u gelijk in – het was niet zo evident om dat project op te starten, omdat we daar enerzijds zitten met de Azalee, we zitten met het opleidingscentrum en die mensen hebben daar allemaal al in de voorbije jaren enorm veel plannen op die site. En het is eigenlijk sinds deze legislatuur, dat het aspect reguliere economie erbij is gekomen, waarbij we gezegd hebben kijk, we willen echt naar die synergiën gaan zoeken tussen de reguliere economie, starters, circulaire economie, de sociale economie en dan het opleidingscentrum. En dat heeft eventjes geduurd om al die neuzen in de goeie richting te krijgen en mee te krijgen. En ik denk iedereen, die aan dat project werkt, daar op een zeer positieve manier aan meewerkt. En ik zal dat als schepen ook altijd zo bewaken. Maar dank u voor die bekommernis.

VOORZITTER: Dank u, schepen Somers. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik geef heel graag toe, dat het een complex dossier is. Maar het dossier van de Grote Markt, dat is nog complexer voor wat betreft een aantal facetten. En het dossier van het zwembad is ook een heel complex dossier. En voor sommige facetten ook nog complexer. En het valt mij op, dat men daar in 6^e versnelling rijdt en soms te weinig rekening houdt met een aantal factoren en dat men hier jammer genoeg nog niet in 1e of 2e versnelling zit, maar dat de motor nog sputtert. Dat is de wijze, waarop het bij mij overkomt. Vandaar eigenlijk mijn oproep naar het college toe. Onze fractie vindt het een héél belangrijk dossier. En wij hopen dat het effectief in zijn totaliteit deze legislatuur gerealiseerd wordt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor, dat wij overgaan tot de stemming.

BURGEMEESTER: Jos blijft ons helpen. Zo kennen we Jos.

VOORZITTER: Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, diensten, GAS, digitaliseringstraject via aankoopcentrale Mechelen, instap raamovereenkomst, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dat is ook besproken in de commissie. En daar waren geen bijkomende vragen meer.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Ik zie dat Julien Ghesquière het woord vraagt. Julien, u hebt het woord.

Ghesquiere: Dank u, voorzitter. De schepen zegt dat er geen vragen over waren in de commissie. Daar zijn inderdaad geen vragen, maar wel suggesties geweest al in de commissie. Ik vind dit een zeer goed punt, echt een teken van efficiëntie. De samenwerking met een andere stad en de ICT, dat vind ik schitterend. Want ook de GAS-boetes, de GAS-bevoegdheden zal ik maar zeggen, die moeten zeker en vast efficiënter kunnen doorgetrokken worden. Maar ik heb dan daarbij tijdens de commissie wel de schepen al suggesties gedaan om daar nog iets verder mee te gaan. En ook met de andere collega's, ook weeral van het college, zeker en vast eens af te stemmen, want bv. niet alleen de verwerking digitaal van de GAS-boetes, maar ook de GAS-bevoegdheden bv. die kunnen ook nog wat efficiënter. Niet elke vaststeller is gekwalificeerd om inderdaad te bepalen welke boete er mag gegeven worden bv. En ik denk dan weer eens aan sluikstorten. Maar ook andere gemeenten binnen MIWA – en dan richt ik mij tot de voorzitter van MIWA – de andere gemeenten van MIWA, die zouden daar ook baat bij kunnen hebben, dat we inderdaad een zeer efficiënt opgezet systeem hebben om de GAS-boetes te volgen. Ik vind dit een heel mooi voorbeeld van samenaankoop, want dat kan voor hardware, dat kan voor software en dit is echt voor een heel goed systeem. Maar het kan nog wat verder doorgetrokken worden. Hier zitten nog meer kansen in voor de toekomst. En ik hoop dat het college dat ook bekijkt.

Voorzitter: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Goed. Dan stel ik voor dat we over het punt stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, sp.a, CD&V, Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 17, diensten, overeenkomst voor een facilitatietraject voor de opmaak van een Strategisch Vastgoedplan (SVP) in het kader van het Sure-project, goedkeuring. Schepen De Bruyne, u hebt het woord.

De Bruyne: Ja, dit punt werd uitgebreid toegelicht tijdens de commissie. En bij mijn weten werden toen ook alle vragen beantwoord. Ik denk dat het een heel belangrijke stap is in onze doelstelling naar een beheersbaar, duurzaam en betaalbaar gebouwenpatrimonium.

Voorzitter: Zijn daar nu nog opmerkingen of vragen over? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 18, diensten, beheer openbaar domein, aanleg en onderhoud van gevelwatuinen, groenslingers, daktuinen en groenmuren, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En dat is een punt voor schepen Hanssens. Alles goed verlopen in de commissie, vermoed ik? Of is hij nog op zoek naar een micro? Nee? Goed.

Als er geen vragen over zijn, dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 19, subsidies voor regulier onderhoud van fietssnelwegen, samenwerkingsovereenkomst met provincie, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, dat was toegelicht in de commissie, voorzitter en er was nog een vraag over wat wij hadden uitgegeven aan onderhoud aan de fietssnelwegen vorig jaar. Dat is opgenomen in het verslag, 104.000 euro was dat. Maar dat had natuurlijk te maken met uitzonderlijke herstelwerken van de F411.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar nog vragen over? Niet dat ik zie. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 20, zakelijke rechten, fietssnelweg Nieuwe Molenstraat/Noordlaan, ruil innemingen 6 (lot 2) en 7 (lot 3) fietsbrug Vijfstraten, goedkeuring.

DE MEYER: Mogen we dat samen behandelen met punt 22?

VOORZITTER: Dat mag ja, dat mag. Dus punt 22, omgevingsaanvraag 2019144805, Vijfstraten – Slachthuisstraat, bouwen van een fietsbrug, zaak van de wegen, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Had men het vanuit de raad niet gesuggereerd, had ik het misschien zelf gezegd ook om die twee punten samen te behandelen, aangezien het eigenlijk over hetzelfde dossier gaat, de realisatie van de fietsbrug over Vijfstraten, de aankoop of de verwerving van de laatste twee loten om die fietsbrug te realiseren tussen de Nieuwe Molenstraat en Vijfstraten. En ten tweede de vaststelling van de wegenis, dat nodig is alvorens dat de provincie de bouwvergunning kan toekennen. We zijn in de commissie daar verder op ingegaan. Ook wat dat betekende qua impact op de Nieuwe Molenstraat en de wijdere omgeving. En dan natuurlijk in diezelfde commissie heb ik ook het mobiliteitsplan van Groot-Kloosterland toegelicht, waarbij dat er dus ook synergiën te vinden waren tussen deze twee dossiers.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. De heer raadslid Hasan Bilici vraagt het woord en daarna raadslid Van Gansen. Hasan, jij hebt het woord. Hasan?

BILICI: Ja, dank u, voorzitter. Eigenlijk wou ik op punt 22 ook reageren, maar ik ga dit nu ineens ook zeggen. Voorzitter, ik ga mijn stemverklaring nader uitleggen, want ik ga mij onthouden bij dit punt. Schepen, ik ga mij symbolisch onthouden.

Julie weten ook, dat ik in het verleden verschillende keren ben tussengekomen wat betreft fietssnelwegen en ten voordele van fietsers. Toch wou ik eens vragen om nog eens nader te bekijken of een bijkomende studie mogelijk te maken om de fietsbrug door te trekken over de Nieuwe Molenstraat. Waarom vraag ik dat? U gaat het misschien wel de fietsers makkelijk maken langs de andere kant, maar u gaat de autobestuurders sterk benadelen. U weet ook dat tijdens de spitsuren langs de Bellestraat, richting de Singel de R42 een enorme verkeerschaos is. Als u nog eens de knip gaat geven in de Nieuwe Molenstraat durf ik zelfs niet denken welke zware gevolgen dit gaat geven. De files zullen dan misschien denk ik uitlopen tot aan de school Baken en zelfs in de Raapstraat tot aan het kruispunt van de garage Van Hoecke. Ik weet dat het misschien duurder zal uitkomen om deze brug verder uit te breiden, maar toch vraag ik om eens een nieuwe bijkomende studie aan te vragen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bilici. Dus als ik het goed begrijp, want u hebt hier in de chat gezegd dat u zich zal onthouden bij punt 22 hé. En is dat ook bij punt 20 of alleen bij het punt 22?

BILICI: 22.

VOORZITTER: Ja, oké. Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer Van Gansen. Kristof, jij hebt het woord.

VAN GANSEN: Dank u wel, voorzitter. Dezelfde bedenking als collega Bilici, dat wij toch ook willen vragen om na te denken om de fietsersbrug door te trekken tot over de Nieuwe Molenstraat of toch op zijn minst om de knip van de Nieuwe Molenstraat, dat dat toch wel een impact gaat hebben, om die toch zeer goed te bespreken met de buurt. Zowel de inwoners als de handelaars. Want dat gaat daar een grote impact hebben, vrezen wij.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. En ik zie ook dat de heer Marc Huys het woord vraagt. Mijnheer Huys, jij hebt het woord.

HUYS M.: Ja, ik denk dat dit dossier enorm duur gaat beginnen worden hé. Als ge hoort wat de suggesties zijn. Er is natuurlijk een alternatief. Dat is het alternatief, dat we altijd voorgesteld hebben. Dat is in plaats van die brug te realiseren, zorgen dat het kruispunt Vijfstraten en Slachthuisstraat, dat dat fietsvriendelijk wordt. De fietsroute kan dan gewoon gelijk voor ons doorgetrokken worden en dan hoeven we de zeer hoge kosten niet te doen. De schatting is 2 à 3 miljoen. Dus ik denk dat er inderdaad een alternatief is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Schepen?

HANSENS: Ja, voorzitter, dank u wel. Collega's, dank u wel voor de suggesties. Laat mij beginnen met te zeggen, dat ik begrijp dat er grote ongerustheid is - we moeten dat niet ontkennen – over de gevolgen van een knip in de Nieuwe Molenstraat.

Maar ik denk dat we het toch allemaal eens kunnen zijn in een tijd, waar verkeersveiligheid prominent aanwezig is in het publieke debat, niet alleen op Vlaams niveau, maar ook in onze stad – we gaan volgende week zelfs een gezamenlijke commissie weiden aan verkeersveiligheid alleen – dat we daar in de eerste plaats voor moeten kiezen om diegenen die het meest kwetsbaar zijn in het verkeer te beschermen. En ik ben ervan overtuigd, dat dat een gemeenschappelijke bezorgdheid is van alle fracties. En dat ontkent u ook niet. Aan de andere kant werken wij wel binnen een bepaald kader en overeenkomst met de overheden, die ons meehelpen om infrastructuur veiliger aan te leggen. En in dit geval is dat de provincie en als meebetalende partij de Vlaamse overheid. En al heel vroeg in dit proces is die optie van die fietsbrug over de Nieuwe Molenstraat te trekken bekeken. Waarom? Dat lijkt mij een logische als ge dat bekijkt op netwerkniveau om dat te doen en op die manier ook conflictpunten te vermijden. Het resultaat van dat gesprek toen – en dan spreek ik echt al over jaren geleden, de vorige bestuursperiode – was heel duidelijk aan ons gesteld, dat is een onbetaalbare, maar ook technisch zeer moeilijke operatie. En de twee zullen wel aan mekaar vasthangen hé. Technisch zeer moeilijk en onbetaalbaar. En dan was het kiezen doen we dit of doen we niets. En dan hebben we gekozen toen, nee, we willen ervoor gaan en we zullen daar ook een stukje de gevolgen van moeten ondervinden. In dat proces is er gekeken naar ja, als we dan toch niet die brug over de Nieuwe Molenstraat trekken, hoe kunnen we dan die kruising zo verkeersveilig mogelijk maken. En die opties, die zijn opgenoemd in de commissie. Die staan ook in de brief, die wij in de buurt hebben laten bedelen, in de wijde buurt hebben laten verdelen. En die zijn allemaal op het vlak van verkeersveiligheid onvoldoende of toch onvoldoende in verhouding met de investering, die gelinkt is aan deze brug. En het staat in het verslag wat we denken dat deze brug kost. En ik ben het eens met mijnheer Huys, dat is een heel groot bedrag. Dat de gemeenschap, maar we kunnen dat op een heel hoog niveau trekken deze, aangezien de ganse investering van de brug niet op de stadsfinanciën valt, maar wel op de provincie en de Vlaamse overheid ten bedrage van een raming, btw inclusief 3,2 miljoen euro. Maar ik wil er wel op wijzen dat dat een raming is. Dat is niet hoeveel ze zal kosten. Dat zullen we pas weten op het moment dat ze aanbesteed is. En 1,1 miljoen euro aan grondverwervingen, waarvan het grootste deel door de stad gedragen wordt. Dus nee, ik kom niet graag terug of wij als college komen niet graag terug op een belofte, die eerder gemaakt is of een afspraak, die eerder gemaakt is al jaren terug aan het begin van dit dossier. Het is de moment om nu door te zetten, in functie van die zachte weggebruiker, op een verkeersveilige manier en dat betekent met een knip. Maar, ik zeg er heel duidelijk ook bij - zoals ik ook gezegd heb in de commissie - ik begrijp de bezorgdheden en de mogelijke impact daarvan.

Vandaar dat proefproject in de Paasvakantie en na de Paasvakantie. Goed in beeld brengen van wat de effecten zijn op de verschillende kruispunten. En ik wil ook nog eens herhalen, dat ik verwacht dat er op sommige kruispunten een verbeterde situatie zal komen hierdoor, omdat er minder verkeer zit. Ik denk maar aan het kruispunt Raapstraat/Singel. Ik denk maar aan het kruispunt Vijfstraten/Begijnenstraat/Nieuwe Molenstraat. Kijken wat die effecten zijn, bijsturen waar het kan, alvorens we gaan naar de definitieve oplossing.

VOORZITTER: Dank u wel, schepens Hanssens. De heer Maes vraagt nog het woord. Jef, jij hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Eerst en vooral wil ik zeggen, dat wij zowel punt 20 als 22 gaan goedkeuren. En dat zal, in de eerste plaats is dat, omdat wij het volledig eens zijn met de uitgangspunten die de schepens daarnet heeft geschetst. Inderdaad, vanuit de verkeersveiligheid moeten wij de prioriteit leggen bij de zwakke weggebruiker. En ik denk dat dit in dit dossier wel degelijk het geval is. Maar – en ik heb dat ook op de commissie gezegd – ik vind dat we zeer omzichtig tewerk moeten gaan. En zoals u al gezegd heeft, is er die testfase. Ik denk dat we in eerste instantie goed moeten overleggen met de buurt, met de omgeving en ook goed moeten kijken wat de effecten zijn, meer in het bijzonder op het kruispunt aan de Bellestraat. Want aan het andere kruispunt verwacht ik inderdaad een daling van het verkeer, maar het zou wel eens kunnen, dat aan de Bellestraat het probleem nog groter maakt dan nu. Dus we moeten dat goed onder ogen zien en eventueel ook nog alternatieve mogelijkheden verder onderzoeken. Maar ik denk dat de globale insteek, meer bepaald verkeersveiligheid en de veiligheid van de zwakke weggebruikers, dat dat in dit dossier goed zit verwerkt. We gaan het er dinsdag inderdaad nog verder over hebben rond andere zaken. Maar ik denk dat, ja, dit dossier kunnen we in elk geval ondersteunen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Onze stemverklaring. We gaan punt 20 en 22 goedkeuren. Maar we vragen wel de bezorgdheid, die collega Van Gansen geformuleerd heeft, om die mee te nemen. En we doen dit, zoals ik in de commissie gezegd heb, onder voorbehoud van de resultaten van de proefopstelling én van het participatieproces met de buurt. En we wachten af als de buurt in dit proces kan overtuigd worden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Ah ja, ja, dat klopt. Dus er is genoteerd, dat de heer Bilici voor het punt 22 zich onthoudt hé. We stemmen. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, sp.a, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen?

Dat is het Vlaams Belang. En voor punt 22 is er de onthouding van ... Het is dezelfde stemming vermoed ik, alleen de onthouding van raadslid Bilici. Punt 21, zakelijke rechten, Vlyminckshoek, aankoop perceel 897H, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter. Ik heb dat zeer summier toegelicht in de commissie van verleden week maandag. En ik heb ook verwezen naar het grotere plaatje dat dan later in de commissie van schepen Callaert gegeven wordt en de rol ook, die dit perceel in het geheel van de plannen, die daar in ontwikkeling zijn, speelt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer De Meyer het woord vraagt. Mijnheer De Meyer? Jos?

DE MEYER: Voorzitter, burgemeester, collega's, onze fractie vindt het zeer goed, dat er een buurtparking komt. Wij hebben ook vernomen in uw commissie, schepen en in de commissie van schepen Callaert en we hebben dat ook kunnen lezen in de nota's van het college, dat die buurtparking er komt enerzijds voor de school, voor de tienerwerking in de vakantieperiodes en uiteraard en hoofdzakelijk voor de buurt. Wij houden een pleidooi dat deze buurtparking voldoende groot zou zijn. Waarom? Als je kijkt naar de buurt, schepen, vandaag staan er 30 garageboxen op de Kleibeekhoeve. Die parkings, die garageboxen, die gaan er verdwijnen. 's Avonds wordt de voorhof van de Kleibeekhoeve gebruikt om een aantal bestelwagens uit de buurt te parkeren. En de N403 gaat heringericht worden, wat als gevolg heeft, dat ook daar nog wat minder parking zal zijn. En daarbij komen de nieuwe functies, die ik daarnet reeds omschreven heb. Schepen Callaert heeft heel correct gezegd, dat "de aanleiding ..." - en ik citeer hem letterlijk voor dit punt op zijn commissie en mede op de raad "... de nieuwe school is". Wij zouden voor dit dossier graag voldoende transparantie hebben en geen sluitende besluitvorming. Dat is belangrijk voor de raad, dat is belangrijk voor de stad, maar dat is zeker belangrijk voor de school, die daar zal gevestigd worden. Schepen, wat belangrijk is - en u weet dat uiteraard ook - die parking die moet ontsloten worden. En we hebben van u begrepen, dat de toegangsweg van de MIWA driebaanvakken zou krijgen. Die toegang op dit moment is bijzonder smal. Een eerste rijstrook voor de bezoekers van de MIWA en dat zijn wagens, bestelwagens, wagens met een aanhangwagen, dat zijn fietsers, dat zijn bakfietsen, dus allerlei voor het eerste rijvak. Het tweede rijvak voor de vrachtwagens enerzijds van Aquafin en anderzijds van de MIWA. En een derde baanvak voor alle terugkomende verkeer. Dus dat is geen sinecure om dat erop te krijgen. Dat betekent uiteraard dat dit technisch haalbaar moet zijn. En vooraan de toegangsweg tot MIWA hebt ge aan de ene zijde het benzinstation en aan de andere zijde een appartementsblok. Met andere woorden, ge hebt daar een flessenhals.

Indien ge dat verkeer er allemaal wilt op krijgen, moet ge van in het begin drie rijvakken hebben, want anders krijgt ge daar opstoppingen tot en met. Dus dat heeft als consequentie, dat ge vermoedelijk daar nog een strookje zult moeten onteigenen aan één of aan twee zijden. Maar natuurlijk, die wagens, die vrachtwagens kunt ge ook niet te dicht bij die appartementsblokken laten rijden. Over de ganse lengte van de toegangsweg tot de MIWA liggen er zeer veel leidingen, liggen er zeer veel kabels en volgens men mij geïnformeerd heeft, zijn graafwerken daar eigenlijk uitgesloten. Met andere woorden, u staat daar voor een ingrijpende, technische operatie, waarvan ik mij de vraag stel “is ze mogelijk”, “is het technisch haalbaar” en “wat zal de kostprijs zijn voor deze nieuwe toegangsweg”. Eigenlijk, schepen, moeten deze vragen beantwoord zijn voordat ge de omgevingsvergunning toekent voor de LAB-school. En die mensen rekenen erop, dat dat zo snel mogelijk gebeurt, wat vanuit hun oogpunt natuurlijk heel begrijpelijk is. Maar als je de vergunning voor de school goedkeurt, dan keurt ge ook de toegangsweg voor de fietsers goed langs de huidige Aquafin-weg en voor de wagens en voor een parking langs de huidige MIWA-weg. Dus in het belang van de stad en van de school moet ge weten of dit allemaal technisch uitvoerbaar is. Wat ik niet zo goed begrijp, dat is dat men geen toegangsweg voorziet langs de Kleibeekhoeve zelf voor wat betreft de fietsers. Zeggen het gaat hier over een nieuwe toegang begrijp ik iets minder goed, want ik heb daarnet reeds geschetst wie er allemaal gebruik maakt van deze toegang. Dagelijks voor een 30-tal garageboxen, 's avonds nog wat extra parking en tot vrij recent was het ook de parking voor de bakkerij, die daar juist naast was en daar een filiaal had. Als ge eventueel langs daar een toegangsweg voorziet langs de Kleibeekhoeve zelf, heeft dat natuurlijk als consequentie dat de Kleibeekhoeve niet kan vervreemd worden, mocht men deze eventualiteit overwegen, wat ik niet uitsluit. In de nota's – dat is mijn eerste punt – in de nota's van het schepencollege en ook op mijn informatieve vragen aan ambtenaren en daarenboven ook toegelicht door de school zelf voor externen is er steeds sprake van tieneropvang en inclusieve tieneropvang. Mogelijks is dit een opportuniteit. Begrijp mij niet verkeerd. Maar vandaag deze conclusie nemen – en ik las het toch in de nota's van het schepencollege van 5 oktober – vind ik eerlijk gezegd voorbarig. Na tweemaal aandringen op de commissie van schepen Callaert heeft hij toegezegd om de vraag vanuit het stadsbestuur voor de tieneropvang en het partnerschap met de stad uitdrukkelijk en voor wat ons betreft liefst schriftelijk voor te leggen aan alle Sint-Niklase scholen, zodanig dat men achteraf niet moet reageren “waarom wordt hier één school ...” – begrijp het woord niet verkeerd en haal het niet uit zijn context – “... bevoorrecht”.

Het zou best kunnen dat geen enkele andere school daarvoor geïnteresseerd is, maar ik vind het een correcte houding om te zeggen “we gaan dit gesprek aan met alle geïnteresseerde scholen”. Blijft er maar één over, dan moet het gesprek maar met één school gevoerd worden. Mijn vragen zijn tweërlei. Mijn eerste vraag is: is de technische haalbaarheid en de kostprijs onderzocht om een drievaksbaan te realiseren op de huidige smalle toegangsweg van de MIWA? En wat is daarvan de kostprijs? En uiteraard dring ik aan, dat dit zal gebeuren en dat wij het antwoord krijgen vóór een omgevingsvergunning toegekend wordt voor de LAB-school. Om misverstanden te voorkomen, we zijn niet tegen die LAB-school, maar we wensen wel dat er achteraf geen problemen zijn met de toegangsweg. En mijn tweede vraag is: kan de schepen van onderwijs nogmaals bevestigen, dat de vraag om een partnerschap aan te gaan met één of andere school, dat daarbij de kans zal gegeven worden aan alle Sint-Niklase scholen om eventueel zich kandidaat te stellen. Voorzitter, tot hier mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. En de heer Marc Huys had ook gevraagd om een tussenkomst. Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, ik ga het niet zolang trekken. Het gaat vooral over die parking zelf en niet zozeer over die toegangswegen. Wij gaan dat goedkeuren, maar wel op één voorwaarde. Dat is namelijk dat die parking enkel en alleen zou gebruikt worden voor de omwonenden en niet voor de gebruikers van de school. En daar is een reden voor. De school zelf heeft propaganda gemaakt over het zeer fietsvriendelijk toegang geven aan de school. Heeft zelfs gezegd dat wie als leerkracht of als student met de auto naar de school komt, dat die zichzelf moeten parkeren op de randparking en dan met een vouwfiets zo naar de school zou moeten komen. Dus het bewijst duidelijk ook het standpunt van de school zelf.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik zie dat mevrouw Geerts zegt, dat we moeilijk hoorbaar zijn. Dus ging dat over mijnheer Huys zelf of is het in het algemeen? Mevrouw Geerts? Ze is moeilijk hoorbaar, ja. Ik vermoed dat ... Ja, we horen het wel. Ah ja, het ging over mijnheer Huys, ja, oké. Zal ik even herhalen? Dus hij vroeg zich, hij zei dat men het punt zou goedkeuren met zijn fractie onder de voorwaarde dat de parking enkel voor de buurtbewoners zou worden gebruikt. Ja? Geen vragen meer? Schepen? Ah ja, ik zie dat inderdaad ja het handje van schepen Callaert ook opgestoken is. Schepen Callaert, u hebt het woord.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Ik wou eventjes antwoorden op collega De Meyer zijn tweede vraag. Dat staat ook zo genotuleerd in het verslag. Op het eerstvolgende scholenoverleg zullen we die vraag uiteraard voorleggen aan alle scholen over mogelijks een tienerwerking voor buitenschoolse, allé, voor vakantieopvang te organiseren.

VOORZITTER: Dank u, schepen Callaert. Ik geef het woord terug aan schepen Hanssens, waar we mee bezig waren.

HANSSENS: Ja, ik wil de heer De Meyer bedanken voor zijn heel grondige analyse. Ik weet dat hij in de afgelopen weken een aantal deuren heeft platgelopen voor dit dossier en zich zeer goed heeft ingewerkt hierin. En de vragen, die mijnheer De Meyer stelt, dat zijn ook de vragen die grotendeels moeten beantwoord worden, liefst voordat er een vergunning wordt voorzien. Waarom? Omdat natuurlijk een toegankelijkheid van een publiekstrekkende functie, zoals een school en de mobiliteitsaspecten en effecten daarvan integraal deel uitmaken van een dossier. Dus die vragen zullen inderdaad op tafel liggen. En we gaan daar vrij snel een antwoord op moeten formuleren. En ik kijk ernaar uit om dat samen met u op te volgen, want dat is inderdaad de opdracht waar we voorstaan nu in de komende dagen. Dus daarmee heb ik ook uw vraag beantwoord. Is dat al berekend? Nee, dat is nog niet berekend.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Dan stel ik voor dat we overgaan tot ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik zou het waarderen, schepen, dat u ons verder informeert over dit dossier. Dat mag per mail, dat mag in de commissie naar gelang dat. Zodanig dat wij over alle informatie beschikken, alvorens de definitieve beslissing genomen wordt voor de omgevingsvergunning wat betreft de twee toegangswegen. Ik heb inderdaad in dit dossier – en eigenlijk ben ik niet lang tussengekomen – heel wat tijd geïnvesteerd omwille dat ik constateerde in mijn gesprekken die ik voerde, dat niet alle betrokken ambtenaren – en soms had ik ook de indruk van niet alle betrokken schepenen – zich bewust waren van de complexiteit van het probleem en de snelheid waarmee men wou vooruitgaan niet in verhouding is ten opzichte van de complexe problemen die voorafgaandelijk moeten opgelost worden. Dat was eigenlijk de reden van mijn tussenkomst en van de vele contacten, die ik de voorbije dagen hierover gehad heb.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming.

HANSSENS: Sorry, voorzitter!

VOORZITTER: Ah, excuseer. Ja?

HANSSENS: Ik heb eigenlijk nog niet geantwoord op de opmerking van mijnheer Huys merk ik bij mezelf. En misschien ben ik dat vergeten, omdat ik eigenlijk niet zo goed, de vraag niet zo goed kan plaatsen om eerlijk te zijn. Omdat dus iemand zegt dat hij ernaar gaat streven dat er niemand met een auto komt naar zijn school, omdat die dat zegt, gaat ge het ook verbieden dat een buurtparking die er ligt en vooral 's avonds zal gebruikt worden en niet overdag, dat die daar zou van gebruik kunnen maken voor – ik zeg maar wat – een levering voor de school.

Dat zal gebeuren. Een bus misschien die mensen ergens naartoe brengt of die mindervaliden ergens naartoe moet brengen. Ja, een leraar die gewoon ja, een blessure heeft, die daardoor niet kan komen. Allé, laat ons ook een beetje de redelijkheid toepassen en niet in zwart/wit gaan denken over dat gebruik. Ik geloof de directeur of de toekomstige directeur als hij zegt dat hij dat gaat afdwingen. Hoe dat weet ik niet, maar dat hij dat gaat afdwingen. Dus allé, ik ga dat hier niet zeggen, dat ze daar geen gebruik van kunnen maken. Dat lijkt mij iets te verregaand.

VOORZITTER: Dank u, schepen, voor deze toelichting. Dan gaan we alsnog over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 23 is dan voor schepen De Meester, Gecoro, vervanging vaste secretaris, goedkeuring. Dank u, schepen Hanssens.

DE MEESTER: Dat klopt. Werd ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Ik zie de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, omdat er in het voorstel van besluit staat, dat de nieuw aangestelde of aan te stellen ruimtelijke planner de nieuwe vaste secretaris zal worden van de Gecoro. Dat is natuurlijk een rare vorm van beslissing. Dus ik wilde gewoon vragen of die man of vrouw al een naam heeft en of er een naam kan worden ingevuld in plaats van een functie.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, eigenlijk moet ik misschien even kijken naar de algemene directeur daarvoor of die naam al definitief ... Ik denk dat de selectieprocedure afgerond is. Maar ik heb geen weet of de persoon zich al geëngageerd heeft.

ALGEMEEN DIRECTEUR: Neen. Vandaar nog geen naam. Er zijn twee geslaagden in de examenprocedure. De eerste geslaagde kandidate is gecontacteerd, maar zolang als daar geen contract getekend is, allé, is dat niet aangewezen om die naam hier al in te vullen.

VOORZITTER: Ja, oké? Dank u wel dan. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 24, zakelijke rechten, uitbreiding opstal tijdelijke basisschool Clementwijk, desaffectatie en voorwaarden addendum, goedkeuring. Schepen Callaert, u hebt het woord.

CALLAERT: Toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 25, wijziging huishoudelijke reglementen en schriftelijke overeenkomsten groepsopvang en gezinsopvang, goedkeuring. Schepen Callaert?

CALLAERT: Ook toegelicht in de commissie. Wijzigingen nog naar aanleiding van de nieuwe website kinderopvang.sint-niklaas.be die gelanceerd is.

VOORZITTER: Ik zie een vraag van de heer Maes. Jef, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Wij gaan dit zeker goedkeuren, maar ik heb tijdens de commissie ook mijn bekommernis, mijn ja, onze wens toch uitgedrukt om niet alleen zoiets online te voorzien met een mooie website en hij is inderdaad mooi, maar toch ook bij al deze zaken – en niet alleen bij deze, maar ook bij andere – oog te hebben voor mensen, die niet zo direct mee zijn met de digitale versnelling. En zodanig dat zij dus ook via, ja, niet via het internet, maar via de gewone weg zich daarvoor kunnen inschrijven. Ik heb op de commissie gehoord, dat dit voor dit dossier zeker het geval is, dus dat stemt ons positief. Maar ik denk dat dat ook belangrijk is in de toekomst voor andere zaken, want dat is toch een extra aandachtspunt dat we moeten hebben, denk ik.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Goed. Als er geen vragen meer zijn, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider wenst aan te geven, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Er is een vraag gekomen om even een kleine pauze te houden voor we beginnen met de interpellaties. Dus ik stel voor dat we een minuutje of 5 – is dat voldoende? – schorsen.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké, goed. We hervatten de gemeenteraad en we beginnen met de interpellaties. Interpellatie 1 is een interpellatie van raadslid Marc Huys, voorstel tot invoering van snelheidsregime 30 in de bebouwde kom. Mijnheer Huys, je hebt het woord.

HUYS M.: Ja, laten we het nog eens hebben over de snelheidsregimes in de stad. De huidige situatie is duidelijk. Ge hebt daar de algemene regel bebouwde kom 50 km/uur, uitzondering enkele straten, enfin veel straten 30 km/uur. Dat betekent een woud aan borden en dat kan verbeterd worden door een eenvormig systeem in te voeren.

Ofwel gaat dat naar overal zone 30, ofwel overal zone 50 met uitzondering van een paar straten. 30 bv. aan schoolomgeving zoals het vroeger was. Nu is er een trend in veel Europese landen en eigenlijk ver daarbuiten, dat zone 30 de overhand haalt. Men wil – en dat is besloten in de Stockholm Declaration van 20 februari 2020 – men wil in de bebouwde kom in praktisch heel Europa zone 30 als basissnelheid nemen. Dat is overgenomen door Brussel. Brussel is al zone 30. Nederland is zo. En voor Vlaanderen zijn wetsvoorstellen ingediend door de sp.a bij monde van Annick Lambrecht en gesteund door Groen bij monde van Stijn Bex. De voordelen voor zone 30 zijn duidelijk. Een verhoogde veiligheid en minder vervuiling. Het schepencollege zou dus kunnen overwegen om overal hier zone 30 in te voeren, ongeacht of dat wetsvoorstel er nu komt of niet. Toch zijn er wat problemen. Het is namelijk zo, dat zone 30 impliceert dat ge maar 30 km/uur moogt rijden. Ge moet maar eens proberen in een auto constant door de stad te rijden aan 30 km/uur. Dat is dus zeer moeilijk na te leven en de bewijzen zijn er. Want er is een onderzoek gebeurd door VIAS, die onderzocht heeft dat in de zone 30 de mediale snelheid – dus niet de gemiddelde snelheid, maar de mediale snelheid – dat die 42 km/uur is in zone 30. Ten tweede is daar het probleem van de handhaving. Ge kunt niet overal politieagenten zetten, verkeerslichten zetten. Dat is onmogelijk. Ten derde – en dat vond ik merkwaardig – men spreekt van een lager brandstofverbruik aan 30 km/uur. Nu is er een studie zeer recent, een studie van professor Luk Claessens van de Thomas More Hogeschool in Mechelen, die na vele proeven, duizenden proeven, berekend heeft dat een auto aan 30 km/uur constante snelheid 10 liter/100 km verbruikt, aan 50 km/uur 7,5 liter/100 km. Het gaat dus wel om ietwat verouderde auto's, maar voor de moderne auto's, dus die met directe injectie, is het verschil toch nog aanwezig. Met andere woorden, ik kan alleen maar op basis daarvan besluiten, dat als de auto's blijven rijden constant aan 30 km/uur, dat ze meer verbruiken en waarschijnlijk dus ook meer uitstoten dan aan 50 km/uur. Ten vierde is er dan ook nog een ministerieel besluit - en dat geldt nog altijd – van 11 oktober 1976 omtrent de inrichting van de weg. Waarin gesteld wordt, dat het niet voldoende is om borden te plaatsen, maar dat de weg zodanig moet worden ingericht, dat de automobilisten praktisch worden verplicht om 30 km/uur te rijden. Nu, dat zijn volgens mij de 4 moeilijkheden die moeten overwonnen worden. Als die niet kunnen verbeteren of als die niet kunnen aangepakt worden, dan denk ik dat het zinloos is om een wet voor zone 30 te creëren. Ik heb ook eens gekeken wat een ideale oplossing zou zijn. Ik weet dat het een utopie is. Eerste mogelijkheid zou zijn, dat er snelheidsbegrenzers in de auto's – maar dat zal naar de toekomst gaan, denk ik – worden geplaatst, zelfs verplicht worden, die aangestuurd worden door bakens in de weg.

Ten tweede – en dat kan wel ingevoerd worden nu – kunnen we weigeren om oude auto's, dus de auto's die meer vervuilen dan de nieuwe – om auto's nog toe te laten in die zone 30. Dat betekent dat we dan de koppeling maken tussen de LEZ, lage-emissiezone en zone 30. Een derde mogelijkheid is natuurlijk de straten herinrichten zoals is voorgeschreven in het ministeriële besluit. Nu, gezien die problematiek, want het is een problematiek denk ik, het is niet zo gemakkelijk om zomaar te zeggen kijk, we maken een wet en of die nu wordt toegepast of die nu kan gehandhaafd worden of niet, dat trekken we ons niet aan, het is een symbooldossier, dus laten we maar gaan. Mijn vraag is nu, enfin, er zijn vier vragen. Een eerste vraag is, gaat het schepencollege de suggestie volgen om een algemene zone in te voeren zonder de wet af te wachten? Want als de wet er is, kunnen we niet anders dan die toe te passen. Ten tweede, veronderstel dat de wet wordt goedgekeurd, hoe gaat het schepencollege er dan voor zorgen, dat die nieuwe wet wordt nageleefd? Ten derde, gaat er een LEZ, dus een lage-emissiezone worden voorzien? En ten vierde, dit is dan eigenlijk een politieke vraag, gaat de N-VA het wetsvoorstel van sp.a en Groen in de Vlaamse raad goedkeuren? Voilà, tot daar.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef ... Ja, er is nog een opmerking van de heer Maes. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik denk dat het welbekend is, dat wij hier in het verleden ook al gepleit hebben om een algemene zone 30 in de binnenstad in te voeren. Telkens wanneer er een ja, een voorstel voorlag om straten zone 30 te maken, hebben wij daarvoor hier gepleit. Ik denk dat wij daar inderdaad voorstander voor zijn. Maar wij dachten dat om volgende week dinsdag op de commissie verkeersveiligheid te bespreken. Dus ik ga dat dan ook doen met een aantal voorstellen om daar inderdaad ... Want het heeft geen zin om een zone 30 in te voeren zonder daar maatregelen te nemen, die dat effectief gaan afdwingen. Want dat ervaar ik in mijn eigen straat elke dag zou ik zeggen. En nog meer wanneer dat het bord, dat dat moet aankondigen, tegen de grond wordt gewerkt door nutswerken. Maar ik stel voor, dat we daar dinsdag daar verder op ingaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Het zal mijn collega's plezier doen als ik zeg van dat ik de bedenkingen over een voorstel van decreet laat voor het Vlaams parlement en niet voor de gemeenteraad van Sint-Niklaas. En dus zal ik ook niet op die vragen, die een beetje stout zijn, antwoorden. De stad, zoals u weet, heeft een goed onderbouwd snelheidsplan. Als onderdeel van ons mobiliteitsplan 2015. Een eerste fase daarvan werd uitgerold in 2016 en nog een stukje van 2017. En met de wijzigingen van juni 2020 met uitbreiding van de zones 30 ook uitgebreid. Dit, collega's, is een goeie keuze geweest.

Ik verwijs naar een minister, die in het kader van de COVID-maatregelen zei “laat ons vooral onthouden na de 1.000^e vraag over de handhaving, dat het hier gaat over een goeie maatregel, handhaving of niet, de maatregel is goed”. Maar, we mogen ook niet blind zijn voor de tekortkomingen, zoals leesbaarheid van een zone 30, de communicatie over een zone 30. Wanneer rij je een zone 30 binnen? Want hoewel onze afbakening vooral in de binnenstad een logica respecteert, die hout snijdt, nl. onze invalswegen en wijkontsluitingslussen 50 km/uur en al de rest 30 km/uur, is het voor een bezoeker aan onze stad niet altijd duidelijk af te lezen waar de zone begint en waar die eindigt en waar je 50 mag en 30. En we mogen niet blind zijn voor die tekortkomingen. Het college bereidt daarom een bijsturing voor en inderdaad, mijnheer Maes, wil die principes van die bijsturing, met die principes van die bijsturing daaraan tegemoetkomen om die zwakheden, maar hadden we dat inderdaad graag voorgelegd op de plaats waar ik denk dat daar ook de ruimte voor is, nl. dat is de commissie van volgende week dinsdag. Ik had dat op voorhand ook laten weten aan mijnheer Huys, maar ik vond ook dat mijnheer Huys zijn punt hier mocht maken en vooral de stoute manier, waarop hij bepaalde discussies hier wil binnentrekken, kan ik ook wel appreciëren. Maar als het goed is, zou ik daar graag dieper op ingaan op dinsdag, waar ik beloof dat er ruimte is om van ideeën te wisselen. Maar, mijnheer Maes, ik kondig nu al aan, dat we zelf met een voorstel zullen komen ook.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Goed? Dan stel ik voor dat we verder gaan met de tweede interpellatie.

HANSSENS: Mag ik nog één ding ...

VOORZITTER: Oh? Prima.

HANSSENS: ... toevoegen? Sorry hoor, voorzitter. Over de lage-emissiezone, want dat was ook een vraag. Dat is een vraag, die regelmatig terugkomt. Het is niet de bedoeling in Sint-Niklaas of dat staat toch niet in ons bestuursakkoord om een lage-emissiezone in te voeren. Wij zijn er nog altijd van overtuigd, dat we niet alleen schonere auto's in onze stad nodig hebben, maar ook minder auto's in bepaalde straten en wijken. En hoe proberen we dat waar te maken? Het gaat over schonere lucht. We proberen dat waar te maken aan de hand van ons circulatieplan. Dus laat ons al die fases van dat circulatieplan invoeren, alvorens te kijken of we wel een lage-emissiezone gaan nodig hebben. Dat is altijd onze houding geweest tot op nu toe. En we zijn daar nog niet van mening over veranderd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan gaan we naar de tweede interpellatie en die is van de heer Van Peteghem, opstellingen van activiteiten op de Grote Markt.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter. Naar aanleiding van het voorstellen van het definitief ontwerp voor de aanleg van de Grote Markt heb ik enkele opmerkingen en wil ik wat voorstellen doen. Dit is een prachtig, mooi groenplan, maar volgens mij praktisch niet uitvoerbaar. Nu is het een evenementenplein met vele organisaties, die de voorbije jaren uitgroeiden tot grote successen. In 2005 werd bij de aanleg van de Grote Markt in het ontwerp rekening gehouden met de vele organisatoren en de opstellingen. Het moest toen trouwens indertijd een evenementenplein worden met ook, dat hier ook in de gemeenteraad is voorgesteld en goedgekeurd. Er in dat opgemaakte plan voor de activiteiten een grondplan met de indelingen opgemaakt, sorry, dit met een streng oog van de cel van de publieke veiligheid. De toenmalige marktleider, ik moet zeggen, die heeft toen prachtig werk geleverd. Die kwam van ruimtelijke ordening en die kon ook plannen tekenen, samen met de technische dienst, wat dus zeer belangrijk was in de opstelling van de nieuwe kramen. Zowel voor de markt en de foor en andere activiteiten. Er werd voor elke activiteit een opstelplan gemaakt, een duidelijk opstelplan gemaakt, dus altijd met de norm voor de publieke veiligheid. Dus, dat was het verleden. Nu, wat het nieuwe ontwerp betreft, is er geen enkel opstellingsplan opgemaakt en uitgewerkt in dit ontwerp. En we spreken in dit ontwerp dan van het definitief plan. Dus in dat definitief plan zijn er geen opstellingen. Wel provisorieel zie je dat komt daar en dat komt daar, maar geen grondplannen uitgewerkt. Ik vraag dan ook om het ontwerp aan te passen om de activiteiten, die doorgaan op onze Grote Markt, want hier is onduidelijkheid bij de organisatoren en dat is terecht natuurlijk, die zijn ongerust, terecht. Zo vraag ik om de opstellingsplannen uit te werken voor bv. de foor, de kermis en de wekelijkse markt die samenvallen om daar ... Als ge dat ziet, ik heb dat plan hierbij en ge moet dat hier inwerken, dat zal niet gemakkelijk zijn. Dus daar vraag ik om opstellingsplannen uit te werken, samen met de technische dienst. Dan ook de ballonfeesten, daar zijn ook vragen over wat de opstelling gaat zijn. Dan de beachvolley, het strand met de beachvolleybal. Gaat daar nog ruimte zijn op die markt? Sint in de Piste, zijn ook vragen over. Het motortreffen, samen met de kermis. En alle andere grote activiteiten natuurlijk. Dan heb ik ook een vraag, wat gaat men doen met de elektrische aansluitingskasten voor al die activiteiten? Die zullen moeten aangepast worden of vernieuwd worden. Ik weet niet hoe men dat gaat doen. Ik vraag dan ook deze opstellingen te laten uitwerken met de marktleider en de technische dienst en vooral in overleg met de organisatoren. Want het is in het verleden al wel geweest – het was nu moeilijk met de corona, allé, dat was niet gemakkelijk – maar ik vraag toch om met al die organisatoren aan tafel te zitten en daar duidelijke grondplannen te maken en die in te werken, uit te werken in de opstelling van die markt.

Dus bv. ook, er zijn geen grote problemen met de publieke veiligheid wat betreft het opstellen bv. met de gastkramen. Die hebben we vroeger indertijd allemaal aan de buitenkant gezet. Dus dat is niet zo simpel om die uit te werken binnen dat ontwerp. Dus vandaaruit vraag ik om toch rekening te houden met die opstellingen en vooral van die organisatoren. Het is duidelijk, dat we nog niet klaar zijn voor de aanleg van dit mooi, maar groen plan en vooral dat grasplein. Hoe gaan we daarmee werken? Ik heb niets tegen, het is een heel mooi plan en het stelt heel mooi voor, maar ik wil toch wel zien hoe dat gaat uitgewerkt worden. Er is enorm veel onrust bij de organisatoren om de reden dat daar nu een mooie tekening is gemaakt door de ontwerper, die geen enkele rekening houdt met de praktische uitvoering. En dat vind ik wel, dat zijn serieuze opmerkingen. Mijn vraag is, overleg bij al deze opstellingen en zet de ontwerper aan het werk om de vragen, die ik hier stel, praktisch uit te werken. Er zijn al zoveel activiteiten en plannen en ontwerpen, die zijn er nu, die zijn er nu. Daar is werk van gemaakt. Ik vraag alleen om dat op die manier verder te zetten en ook die plannen in te passen in die Grote Markt. En ik weet, Carl, ge zijt altijd vrij, ge staat altijd open voor mijn vragen en ge hebt ook al met die mensen overlegd. En ik heb ook gehoord, dat gij openstaat voor die vragen en dat is mijn vraag, dat is geen kritiek, maar dat is toch mijn vraag, terecht denk ik, om in dat plan van die Grote Markt die opstellingen toch uit te werken. En dan vooral ook rekening houden met de publieke veiligheid, want ik moet u zeggen in 2005, we hadden dan juist een ambtenaar publieke veiligheid – burgemeester, ge weet dat nog – dat was niet simpel hé. Die wetgeving was dan juist in voege getreden en we hebben daar heel veel werk mee gehad. En dat is, nu is het nog moeilijker, maar toch vraag ik gewoon om dat eens door de ontwerper te laten uitwerken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Schepen Hanssens? Excuseer, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik wil mij heel terecht, euh heel onmiddellijk aansluiten bij de terechte bezorgdheden van onze collega. Ik ga geen nieuwe zaken vertellen, maar ik ga eigenlijk mijn bezorgdheden samenvatten met drie B's. De plannen, die nu voorliggen, dat is een prachtig, idyllisch prentkaartje, maar we mogen ons daar niet laten door misleiden. Mijn vragen zijn – en ik ken uw antwoord, schepen, maar ik wil ze toch nog eens stellen en de toekomst zal het uitwijzen – zal deze nieuwe Grote Markt bruikbaar zijn, bereikbaar uit alle richtingen en betaalbaar? Binnen enkele jaren zullen we het weten, maar u kent onze twijfels.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Schepen Hanssens?

VAN PETEGHEM: Ik weet, dat gij natuurlijk, Carl, het moeilijke probleem bij u krijgt. Het is niet gemakkelijk, maar ik ben ervan overtuigd, Carl, dat je je ten volle gaat inzetten volgens dat ik hoor van de verenigingen. En dat vind ik wel belangrijk. En ik moet u daar al voor bedanken voor de ... (?).

VOORZITTER: Goed.

HANSSENS: Goed, ik zou kunnen antwoorden van ja, Gaspard en u kent mijn antwoord, mijnheer De Meyer en dat zou de kortste replek ooit zijn op een toegevoegd punt in de gemeenteraad. Dus ik kan het eigenlijk daarbij laten. Maar ik zal het voor de beleefdheid en ook uit appreciatie voor het aanhalen van het punt toch ietske langer maken, maar niet te lang hoor. Het functioneren van de markt als een aangename, gezellige trekpleister staat voorop op dit project. En ik wil ook benadrukken, Jos heeft gelijk, ge hebt gezegd van er ligt hier een definitief ontwerp neer, daar ligt een concepttekening voor. We zitten nu in de fase van het voorontwerp en dat voorontwerp is nog niet gemaakt. En uit alle bevragingen en alle gesprekken, die we tot nu toe gehad hebben, blijkt heel duidelijk dat het organiseren of het blijven organiseren van evenementen en dus de bruikbaarheid van de markt met de Vredefeesten op kop een heel belangrijk onderdeel van die nieuwe markt is. Het gaat niet alleen over een vergroening van de markt, maar het gaat ook over een markt, die voor ons moet werken. In het projectdossier werd het belang van het kunnen realiseren van evenementen op de markt onderstreept, maar ook de markt zelf als één van de grootste markten ook in Vlaanderen is daarvoor naar voorgeschoven. In december – ge hebt het zelf aangegeven – hebben we samengezeten met, 3 keer samengezeten met de mensen van de markt zelf, die heel duidelijk hun bezorgdheden hebben meegegeven. En die bezorgdheden zijn allemaal doorgegeven en vertaald aan het ontwerpteam en dat ontwerpteam moet nu aan de slag met de input van de marktkrakers, maar ook van onze marktleider. Want die moet natuurlijk, die kent de markt, die weet wat waar moet staan, hoe wat moet staan. En die moeten aan het werk om zo'n markt te kunnen laten werken. Met deze input gaan onze diensten zelf, samen met het ontwerpteam, aan de slag om een voorstel uit te werken, dat rekening houdt met de geformuleerde bezorgdheden. Het kan zijn, dat de markt anders wordt opgesteld, dat evenementen ook anders georganiseerd worden, maar het moet wel werken. Het is niet voldoende om te zeggen “er is plaats genoeg, dus het kan”. Nee, nee, er moet plaats genoeg zijn, maar het moet ook kunnen werken. Het moet ook kloppen wat dat doet. En dat is niet alleen in het belang van die mensen zelf, maar ik denk dat dat in het belang van de stad zelf ook is. Dus ik kan bevestigen, uw vraag bevestigen. Neem die input serieus, we gaan dat doen.

We zetten het ontwerpteam aan het werk met de input en de kennis, die de marktleider heeft en van de input die we gekregen hebben vanuit de commissies. En dan, mijnheer De Meyer, allé, uw 3 B's, het antwoord op die 3 vragen moet ja zijn hé. Een goeie markt moet ja zijn hé, op alle 3 de vragen hé. Dat moet toch, ja.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het zit in dezelfde fractie hé ...

VOORZITTER: Ja, dat wel. Ja, kort ja.

VAN DER COELDEN: ... en het zal niet lang zijn, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, goed.

VAN DER COELDEN: Gaspard, voor zijn doen, is heel braaf en tegemoetkomend geweest in zijn tussenkomst. Maar zijn punt is natuurlijk terecht. In 2005 is de markt en het middenplein van de markt ingericht als evenementenplein. En er zijn goeie en gerede twijfels of de toekomstige markt diezelfde rol zal kunnen vervullen. We zijn daar bijzonder sceptisch over. En de toelichting, die we gekregen hebben in de commissie van december door de ontwerper, heeft dat scepticisme zeker niet weggenomen. Eerder integendeel. Dus ik denk dat de vraag, die het gevolg is van de tussenkomst van Gaspard, vrij duidelijk moet zijn. Op het moment, dat we in de loop van 2021 – en ik vond de timing niet, maar ik denk dat het nog voor de zomer is – op het moment dat wij de goedkeuring zullen moeten geven aan het ontwerp van de Grote Markt, dan moet er een plan liggen, dat duidelijk maakt hoe die evenementen wel of niet en onder welke vorm kunnen georganiseerd worden op de nieuwe Grote Markt. Allé, ik denk dat we daar duidelijkheid over moeten hebben over de kermis, over de donderdagse markt, over de Vredefeesten, over Sint in de Piste, over de beachvolleybal, over alle grote evenementen die hier vandaag doorgaan. Als we het ontwerp goedkeuren in de gemeenteraad, dan moet er duidelijkheid zijn of die evenementen nog zullen kunnen doorgaan, onder welke vorm en op welke plaats. Allé, ik denk dat dat nodig is om met deze gemeenteraad met kennis van zaken een houding in te nemen over dit dossier.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Goed, dan gaan we naar de 3e interpellatie, interpellatie van de heer Jos De Meyer over het correct gebruik van de woonbehoefte-studie. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Burgemeester – en ik noem u in deze bewust eerst – en collega's, fundamenteel gaat deze interpellatie over de integriteit van de wijze, waarop het schepencollege de beslissingen van de gemeenteraad opvolgt. Ik richt mij bewust tot u, burgemeester, als voorzitter van het schepencollege en omdat ik u ken als een integer politicus.

De woonbehoeftestudie werd opgemaakt door Atelier Romain uit Gent en deze studie werd vastgesteld – niet goedgekeurd – door de gemeenteraad van 24 augustus 2018 na enkele uren discussie. Er was een interpellatie van collega Wymeersch tot afvoering van dit punt. Daarna had ik zelf een interpellatie en ik ga nu even de notulen citeren, niet het verslag, maar de notulen. Met andere woorden, de besluiten van de gemeenteraad. “Interpellatie van raadslid Jos De Meyer, die vraagt of het punt dat voorligt, handelt over een woonbeleidsplan of een woonbeleidsstudie. Waar wel of geen beleidsconsequenties aan verbonden zijn”. En ik citeer de burgemeester uit de notulen, niet uit het verslag “Beantwoord door burgemeester Lieven Dehandschutter, die meldt dat het gaat om een woonbeleidsstudie, waar geen afdwingbare beleidsconsequenties aan verbonden zijn. Vanaf heden zal ook steeds worden verwezen naar woonbeleidsstudie in plaats van woonbeleidsplan”. Tot zover de citaten uit de notulen. Collega’s, in het schattingsverslag van de gronden in de Dillaartwijk wordt op een zeer expliciete en dwingende wijze gebruik gemaakt van deze studie alsof het een goedgekeurde beleidsbeslissing is. Maar uiteraard kan ik niet letterlijk in deze openbare zitting citeren. Als het moet, kan ik dat wel in de geheime zitting. Burgemeester, mijn tussenkomst is geen pleidooi om deze gronden op korte termijn te ontwikkelen, maar ik wil dit op langere termijn ook niet uitsluiten. Maar dat is eigenlijk niet het onderwerp van mijn tussenkomst, maar het heeft er uiteraard mee te maken. Mijn vraag is vooral, is dit een correcte en integere wijze van opvolging van de beslissing, die we in de gemeenteraad genomen hebben op 24 augustus 2018? Burgemeester, ik stel deze vraag bewust aan u als toenmalig burgemeester, als huidig burgemeester en gezien uw uitdrukkelijke verklaring op mijn vraag. Vindt u dit een integere, correcte opvolging van de notulen van het verslag als daar op een dwingende wijze wél gebruik van gemaakt wordt? Voorzitter, dit is mijn korte tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Collega De Meyer, schepen Maxime Callaert was aangeduid in het college om te antwoorden op uw vraag en hij zal zo dadelijk ook van mij het woord overnemen. Maar omdat u mij zo uitdrukkelijk en herhaaldelijk aanspreekt en ook mijn naam vermeldt in verband met de discussie en de beslissing, die we hier 2,5 jaar geleden gehad hebben, zal ik uiteraard ook één en ander zeggen. Eén, wat u nu naar voorbrengt, ja, daarop heeft u ook al gealludeerd vorige raadzitting. Dus toen u daar ook één en ander over gezegd hebt vanuit allé, een andere invalshoek en niet direct verwijzend naar de woonbehoeftestudie inderdaad. Dat is één. Twee, de discussie daarover, over de concrete vraag die u stelt rond die gronden, ja, die discussie is nog niet gevoerd en nog niet beëindigd.

Wij weten, wij kennen uw bekommernissen daarrond. We hebben daar ook in het college al van gedachte gewisseld. En de schatting, die gemaakt is, denk ik, gaat ons niet direct vooruit-helpen inderdaad. Natuurlijk, diegene die verantwoordelijk is voor die schatting, ja, die is verantwoordelijk voor wat hij daar schrijft. Maar vooraleer wij daar verder een beslissing over gaan nemen, denk ik dat wij ook nog andere benaderingen zullen volgen. En om te zeggen, dat dit ja, een fout gebruik is van de woonbehoeftestudie, meer bepaald in functie van de waardering van die gronden, ja, dat denk ik dat dat nog niet het geval is. Maar voor het overige zal schepen Callaert daarop verder ingaan.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb een zeer kort antwoord, want ik heb de vraag, die mij was doorgespeeld, was “wordt de woonbeleidsstudie, deel over de bouwgronden in de Clementwijk en Dillaartwijk, opgevolgd zoals beslist op die gemeenteraad”. Dat is de vraag, die aan mij gesteld is en dan kan ik zeggen overeenkomstig de woonbeleidsstudie wordt Dillaartwijk 3 binnen de vooropgestelde planperiode tot 2035 niet ontwikkeld. Clementwijk, fase 1 en 2 blijft wel voorzien om te ontwikkelen. Bij deze, voorzitter, zeer kort en duidelijk.

VOORZITTER: Dank u, schepen Callaert. Mijnheer De Meyer, ja?

DE MEYER: Voorzitter, allé, voor alle duidelijkheid, ik heb het vorige keer gehad over de waardering van de gronden. Dus daar heb ik het vandaag niet over. Maar ik ben het dossier iets verder gaan bestuderen en ik heb de grootste vragen of dit bureau of deze persoon al of niet op een correcte manier zich bedient van de bespreking en de beslissingen die in de gemeenteraad genomen zijn. Volgens mij is dit formeel niet correct. En ik denk als hij die opdracht heeft en een schrijven stuurt naar de betrokkenen en dit schattingsverslag is toch aangekomen bij het college, dat dit op zijn correctheid beoordeeld wordt. Mijns inziens, mijns inziens is dit dus duidelijk niet correct. Het verheugt mij dat er al over gesproken is in het college en ik denk dat het in de toekomst zeker nodig is om dit opnieuw te doen, want juridisch is volgens mij hier een ernstig probleem. Als ik het dan eventjes inhoudelijk heb over de ontwikkelingen, collega's, soms is het geheugen in de politiek heel beperkt. Maar laat ons even teruggaan naar de vorige legislatuur en ik begrijp soms dat burgers kritisch en sceptisch worden ten aanzien van de besluitvorming. Maar vorige legislatuur, nog geen 5 jaar geleden, hebben we hier op het stadhuis in de raadzaal een vergadering kunnen meemaken met het studie bureau Fris in het Landschap. Ik veronderstel als die toen uitgenodigd zijn om hun studie voor te stellen, dat het niet was bij het schepencollege vanuit de vooringenomenheid “die mensen gaan hier stommiteiten komen vertellen en toch gaan we ze uitnodigen”.

Wat was de essentie van hun voorstelling voor die wijk? En ik zeg niet dat ik het ermee eens ben, dat is helemaal iets anders. Maar de essentie was “in die wijken moeten meer gezinswoningen komen voor een paar 100 wooneenheden”. We hebben ze voor die studie betaald. Nog geen 2 jaar later is er een nieuwe studie en daarin wordt gezegd “nee, nee, Fris in het Landschap heeft zich vergist, die woonwijk mag gedurende de volgende tijdsspanne 2035 niet ontwikkeld worden”. Maar nu gaat het schepencollege nog veel verder. Nu zegt het schepencollege “die woonwijk mag nooit ontwikkeld worden”, want als er bebossing komt, burgemeester, collega’s, dan weet u ook, dan blijft dat altijd bos. Bovendien – en daar was ik ook heel erg door verrast – verwijst men naar een rup stadsrandparking Dillaartwijk, die in opmaak is. Ja, ik veronderstel niet dat ze dat schrijven als het college daar niet van geïnformeerd is. Dat was mij totaal onbekend. Maar als het effectief de bedoeling is, dan stelt u “dit mag nooit woongebied worden”. Om misverstanden te voorkomen, collega’s, ik ben er geen voorstander van dat er morgen een woonwijk ontwikkeld wordt, laat dat heel duidelijk zijn. Ik denk dat dat geen goeie zaak zou zijn. Maar ik ben er evenmin voorstander van, dat we nu plots gaan stellen “deze gronden mogen op termijn nooit meer bouwgrond worden”. Want dat is het in feite wat ge doet als ge ze aankoopt voor bebossing. Waarom kunnen we ons gezond verstand niet gebruiken en zeggen “dit is een aaneengesloten agrarisch gebied, dat is een open ruimte, dat heeft zijn functie enerzijds voor de landbouw, maar ook een waardevolle functie voor de buurt als open ruimte, landschappelijk, waardevol en er kan zelfs gewandeld worden”. En wat daar op lange termijn ooit zal gebeuren, we zullen wel zien als er ooit behoeftes zijn voor bijkomende bouwgronden in onze stad. Maar wie kan dat vandaag met zekerheid voorspellen? Ik geef nog een ander element om er alleen maar op te wijzen hoe de slinger van de klok soms van de ene naar de andere richting gaat. In 2007 dacht de toenmalige Vlaamse regering ...

VOORZITTER: Stilaan afronden. Ja.

DE MEYER: Ik ga mijn zinnen eerst uitspreken en dan rond ik af.

VOORZITTER: Ja, ja, u mag.

DE MEYER: Ge moet niet zenuwachtig worden, voorzitter.

VOORZITTER: Nee, maar ja, ça va.

DE MEYER: In 2007 ... Komaan? Wat is er van komaan?

... (?): ... (onverstaanbaar).

DE MEYER: Ik zeg toch gewoon dat ik nog een paar zinnnetjes heb.

VOORZITTER: Ik zou zeggen, laten we allemaal, laten we niemand van ons zenuwachtig worden. Ja, niemand van ons wordt zenuwachtig. Mijnheer De Meyer, maak u ... Mijnheer De Meyer, maak uw zin af, ja.

DE MEYER: In 2007 gaf de Vlaamse regering de opdracht om 125 ha bijkomend woongebied in de stad te ontwikkelen. Ik vond dat toen persoonlijk overdreven en niet verstandig. Op dit moment heeft men uiteraard daar twijfels bij, maar we moeten alleen opletten, dat de slinger van de klok niet van het ene uiterste naar het andere uiterste gaat. En ik denk dat een aantal beslissingen, die recent daarover in het college genomen zijn, te veel naar het ene uiterste gaan.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Goed. Dan gaan we naar de volgende interpellaties. Interpellatie 4 van raadslid Ilse Bats, met z'n allen zorg dragen voor de sfeer en de veiligheid op de recreatiesite en het skatepark aan de Witte Molen. Daarna de interpellatie 8 van raadslid Jef Maes, versterken sociaal weefsel in de Priesteragiewijk. En daarna van raadslid De Rijcke, Freyja De Rijcke, interpellatie rond de problematiek rond de Witte Molen. Ik geef het woord aan mevrouw Bats. Ilse, je hebt het woord.

BATS: Dank u wel, voorzitter. De feiten van oudejaarsnacht op de site van de Witte Molen deden het onveiligheidsgevoel in de Priesteragiewijk oplaaien. Je wil dit niet in je straat, je buurt, je stad. Iedereen veroordeelt deze fratsen uiteraard op een even strenge manier, punt. Natuurlijk wordt nu over maatregelen gesproken om meer incidenten te voorkomen, dat is normaal. En hierover gaat nu net ons pleidooi. Onze sp.a-jongeren, die zoals iedereen even gedegouteerd waren, spraken afgelopen weken heel wat mensen uit de buurt aan over het samenleven, het wonen en bewegen in de wijk en op de speel- en skatesite aan de Witte Molen. Het is een deel van hun leefwereld. Ge kent dat, als daaraan geraakt wordt, dan wil je in de verdediging. Ze kwamen tot zeer genuanceerde bevindingen en meningen. Niets is alleen maar zwart of wit blijkt en al zeker niet in deze buurt. Om te beginnen, kijkt iedereen anders. Bij de ouderen bv. in de wijk, de mensen die graag een toertje doen, met de burens babbeltjes doen, naar de buurtwinkel stappen, is er soms schrik. Zeker als er 's nachts knallen te horen zijn en berichten in de krant staan over vandalisme, probleemjongeren. Ja, voor hen is er dus overlast en een gevoel van onveiligheid. Zij vragen controle, politie op straat, duidelijke signalen van dat vandalisme en overlast niet kunnen. Ouderen willen dus vooral hun veiligheidsgevoel terug. De gezinnen, die focussen op andere punten. 's Avonds wordt er volgens hen wel een keer gedeald en spoken er vaak jongeren rond die voor overlast en nachtlawaai kunnen zorgen. Ze negeren de problemen dus niet, maar in hun verslag overheerst een positieve sfeer.

Overdag genieten zij en kinderen van de spelmogelijkheden, de ruimte, de vrijheid, de mogelijkheid om makkelijk vrienden te maken. Zij vragen dus controle op momenten dat het nodig is. De avonduren zijn dan cruciaal. Jongeren, de derde groep, die zijn zich dan weer zeer bewust van het feit dat een paar amokmakers de sfeer soms komen verstoren en dat ze zich daar maar het beste van weghouden, maar ze prijzen zich zeer gelukkig met het skatepark, de sportmogelijkheden en om het feit dat er een plek is waar je mekaar gewoon altijd kan ontmoeten. Zij vinden het vooral heel spijtig, dat die paar onnozelaars om het zo te zeggen het voor hen verknoeien en dat ze daardoor mogelijk met een imagoprobleem kampen, dat niet nodig is. En vooral, dat de plek op zich een imagoprobleem zal krijgen. Skaters en steppers zijn een zeer gevarieerd publiek van leeftijd, maar iedereen heeft zijn plekje en zijn vrienden, dat werkt prima op de site. Natuurlijk vragen zij controle, maar liever wat meer onder de radar. Undercover, een jongerenwerker, low-profile-aanwezigheid van een buurtwerker. Het constant heen-en-weer-patrouilleren van politie zal averechts kunnen werken volgens hen en doet het misschien lijken alsof er alleen maar schorremorrie rondhangt. Ten tweede hangt het volgens onze jongeren ook een beetje af waar je net in de wijk woont. Met welk gevoel je de wijk ervaart, hangt inderdaad ook af van waar je ergens woont. Wanneer je bv. naast het perkje met bank woont, waar elke nacht jongeren zitten die muziek spelen, misschien ook dealen, dan is dat zeer ergerlijk. Bij oudere mensen of alleenstaanden kan dat zorgen voor veel angst. Wanneer je dan bv. 100 m verder woont, vind je datzelfde bankje waarschijnlijk een fijne aanwinst voor de wijk. En zo gaat dat dus ook met het skatepark, het voetbalveld, de speeltuin. De perceptie en het gevoel hangt dus of hangen dus ook af van de afstand, leeftijd, het al dan niet alleen wonen, enz... Alle buikgevoel van de hele wijk is sowieso eerlijk en mag niet onderschat worden. Het komt er dus op aan de bezorgdheden van alle mensen ernstig te nemen, zonder dat algemeen positief of algemeen negatief voor te stellen. Uit de babbels blijkt vooral, dat de liefde voor de wijk, de verhoudingen tussen de generaties, de communicatie van de bewoners onderling, de buurt nauw aan het hart liggen en dat de fierheid nog steeds groot is. Er worden in normale tijden ook heel wat dingen georganiseerd om het buurtgevoel te versterken en dat is alleen maar toe te juichen. Dus concreet, voorzitter, zijn er dus problemen? Ja. Moeten er maatregelen komen? Zeer graag. Onze vraag en die van onze jongeren is alleen ga genuanceerd tewerk. Zorg vooral dat de plek niet wordt aangepakt of gestraft, maar alleen de amokmakers. Betrek de buurt, de sporters, de skaters en steppers, de gezinnen en de senioren bij uw beslissingen. Werk bv. met praatgroepen, zoals je dat elders doet en dan kijk ik naar de schepen van participatie bv. Maak een echt actieplan, geef mensen verantwoordelijkheid, ondersteun vooral de positieve krachten in de buurt.

De Priesteragiewijk was ooit in de vorige eeuw kan ik al zeggen een voorbeeld van sociale cohesie. Dat werd ook zo gezegd toen. Ik heb dat zelf met heel veel plezier en geluk mogen ervaren. Grijp deze kans dus nu, burgemeester, om hetzelfde te doen. De buurt zit, denk ik, al te wachten. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Bats. Dan geef ik nu het woord aan de heer Jef Maes. Jef, jij hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. De feiten zijn daarnet al geschetst door collega Bats. Het is inderdaad zo, dat de wijk op een negatieve manier in de kijker is gelopen door een aantal misdrijven van een aantal jongeren tijdens de Nieuwjaarsperiode. En ik denk dat het inderdaad gepast is, dat die kleine groep van ja, mensen die zich hebben misdragen, dat die worden aangepakt en dat dat vandalisme dat daar plaats heeft gevonden, dat daar inderdaad tegen wordt opgetreden. Maar zoals mijn collega Bats ook al zei, vind ik dat we zeer genuanceerd moeten zijn in wat er over die wijk, wat we daarmee doen en op welke manier dat we daarop reageren. Want globaal genomen, is het wel zo dat niet iedereen in die wijk vandaag vindt, dat het echt een wijk is ja, die zeer gevaarlijk is geworden. Er zijn een aantal plekken, waar inderdaad mensen en vooral oudere mensen toch wel wat schrik hebben. En ik denk dat we daar goed naar moeten luisteren en daar moeten op reageren. Maar globaal genomen, is het wel zo dat mensen graag wonen in die wijk en ook eigenlijk willen, dat het sociaal weefsel dat in die wijk ja, was en nog altijd aanwezig is – en natuurlijk met corona zijn er een aantal dingen die niet kunnen doorgaan – maar dat dat sociaal weefsel, dat dat wordt versterkt. En in concreto hebben we, willen we in onze interpellatie eigenlijk pleiten voor twee zaken. Eén, het aanstellen van een buurtwerker en het oprichten van een buurthuis. Ik denk dat die wijk daar absoluut behoefte aan heeft. En als we die sociale cohesie willen versterken en als we willen vermijden dat mensen zich onveilig voelen in de wijk, dan is het belangrijk dat daar een buurtwerker komt. Een buurtwerker, die met mensen kan gaan praten, die problemen kan signaleren, die daar ook met praatgroepen of met mensen kan overleggen. En vooral, dat die buurtwerker kan kijken waar en op welke manier dat daar een ontmoetingscentrum of een buurthuis kan gecreëerd worden. Vroeger hadden we daar het Dobocenter. Er is een tijd geweest, dat er perspectief was om in de kerk, de Don Bosco kerk eventueel ook een ontmoetingsruimte te creëren voor de buurt. Daar is zeer actief over naar gekeken en over gesproken, maar dat zit nu in de diepvries. Dus daar blijkt, de stad gaat daar met de kerk geen initiatieven nemen. Dus ik vind dat we dan wel moeten kijken op welke manier kan daar wel een ontmoetingsruimte gecreëerd worden. Want er zijn inderdaad heel veel mensen, die in die buurt iets positief willen gaan doen. Je hebt daar de mensen, die het buurtvuur bv. in 2020 hebben georganiseerd.

Die nog allerlei andere activiteiten organiseren. We hebben daar ook met de scouts, met Singeling, met buurtwerkers, met mensen die in De Witte Molen actief zijn, hebben we daar ook nog de Slag om de Molen georganiseerd met ook mensen uit de buurt. Een heel fijn project. Ik denk dat dat door de mensen daar in de buurt verschillende dingen willen of dat die willen doen. Maar ik denk dat er nood is aan iemand, die daar gestalte aan geeft aan een ontmoetingsruimte, die dat sociale weefsel concreet maakt. En de tweede plek, een belangrijke plek in die wijk en eigenlijk een fantastische plek in de wijk is het skatepark. Ik denk dat het een enorm goeie realisatie is als je ziet op weekenddagen, woensdagnamiddagen hoeveel mensen dat daar komen skaten, dan is dat een zeer groot succes. Maar, er zijn inderdaad – en dat heb je vrij dikwijls als je op zulke plekken een succesvolle formule hebt – zijn er een aantal mensen die daar misbruik van willen maken of die willen amok komen maken. En daar is het belangrijk om daar ook de nodige maatregelen rond te nemen. Ik heb daar op de commissie schepen De Bruyne al eens over gesproken toen er eventueel sprake was omwille van het amok om daar of het niet-naleven van bepaalde maatregelen, het skatepark te sluiten. Ik denk dat, met de problemen die de jonge mensen vandaag in corona hebben, dat dat een slechte zaak zou zijn om dat te doen. En we hebben een heel concreet voorstel, meer bepaald het voorstel van de pleinpatrons dat in Antwerpen door vzw Kras is uitgewerkt, in pilootproject in het district Borgerhout, maar dat nu wordt, ja, uitdeint in heel Antwerpen. Eigenlijk zijn dat mensen uit de buurt voornamelijk, die een opleiding krijgen om daar dan ja, met de nodige autoriteit in tussen te komen en mogelijke problemen en geschillen op te lossen. Ik denk dat dat belangrijk is, die opleiding, maar ook iemand die dat van onderuit gedragen wordt. Die daardoor ja, door de groep eigenlijk voor een stukje naar voor wordt geschoven en die dan de autoriteit krijgt van bovenaf. Die twee elementen denk ik dat belangrijk is. En ja, die tussenpersoon, die kan ook ja, problemen, noden signaleren aan de jeugddienst. Die kan ook indien zij het niet opgelost krijgen, dat signaleren aan de politie, zodanig dat daar eventueel op een gepaste manier kan worden rond opgetreden. Maar ik denk dat we op die manier eigenlijk moeten zorgen, dat dat skatepark dat dat zijn waarde behoudt. Want ik denk dat het een enorme goeie realisatie is en ik denk dat iedereen dat graag zo wil houden. Dus dat voorstel is denk ik een positief voorstel, waarmee we eigenlijk die kleine groep proberen te isoleren en te zorgen dat die buurt, dat die ja, dat daar, ja, dat die actief is, dat daar sociaal leven is en dat iedereen zich daar thuis voelt. Dus twee concrete voorstellen, die wij in dit dossier willen doen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan mevrouw De Rijcke. Freyja, je hebt het woord.

DE RIJCKE: Dank u wel, voorzitter. Ook wij als fractie hebben ons hoofd daar eens bijeengestoken om hier eens over te spreken. Sinds de aanleg van het skatepark en de speeltuin op de site van de Witte Molen zijn de problemen in de buurt met de jaren ook stilletjes aan beginnen toenemen. Corona heeft dat er natuurlijk alleen nog maar veel erger op gemaakt, want ja, de jongeren zitten tegenwoordig nogal veel opgesloten. En als ze dan al eens buitenkomen, durven ze hier en daar al eens iets uit te steken. Natuurlijk heeft het met oudejaarsnacht is dat buiten proportie gegaan. Er is enorm vandalisme gepleegd en dat was zeker niet het eerste geval en de eerste melding van zulke problemen daar. Dus het doet ons ook pijn om te horen dat de buurt daar meer en meer op hun hoede begint te geraken. Facebook staat vol met meldingen van bommetjes die gegooid worden. Nu was het vuurwerk, vernielingen, onruststokers, enz... Dus we hebben ... Excuseer. Eventjes zien. Ja, we hadden dan inderdaad ook de volgende vraagjes voor jullie van welke acties hebben jullie ondernomen op oudejaar buiten het aanhouden van die onruststokers? Welke gevolgen hadden dit ook voor die onruststokers? Hoeveel aanhoudingen waren er? Wat zullen de kosten zijn van de vernielingen die er gemaakt ... (overschakelen naar 2^e opname) ... zijn? En welke maatregelen gaan er nu getroffen worden op vlak van inderdaad inzet, nultolerantie en andere beveiligingsmiddelen, zodat deze buurt weer leefbaar wordt voor iedereen? Jullie willen een stad zijn voor iedereen, dus wij hopen ook dat jullie ervoor gaan zorgen, dat die voor iedereen blijft. Wij als fractie zijn voorstander van het feit, dat het tijd wordt dat er strenger wordt opge..., allé, aangepakt wordt. Onze collega's spreken over straathoekwerkers, weer bemiddelen, weer praten. Dat zijn heel fijne maatregelen, maar wij denken dat het tijd wordt dat je de onruststokers ook eens duidelijk maakt, dat het niet de bedoeling is om zulke mooie plekjes, die jullie creëren in deze stad, altijd maar te vernielen, altijd maar zorgen dat inderdaad de brave jongeren ook geen plek meer hebben in deze stad. Dus wij hopen van jullie een antwoord te krijgen, waar ook wij ons in kunnen vinden.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Mevrouw Baeten heeft ook nog 2 minuten om een tussenkomst te doen. Die heeft het woord gevraagd. Ja?

BAETEN: Dank u wel, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, sorry. Mevrouw Baeten, excuseer.

BAETEN: Ja, ten eerste willen we als fractie zeggen, dat het gedrag van deze jongeren en het beschadigen van de recreatiesite, dat we dat absoluut afkeuren. Het zijn telkens een kleine groep jongeren, die het verpesten. Niet enkel voor de buurt, maar voor héél wat jeugd, die zeker nu in coronatijden nood hebben aan zuurstof en aan ademruimte om te spelen. En daar willen we toch ook op wijzen.

Het is essentieel voor onze kinderen, voor onze jeugd dat ze buiten kunnen blijven spelen. In tegenstelling tot de eerste lockdown gaat gelukkig de openbare ruimte niet op slot en blijven speeltuinen en sportterreinen open. En met respect voor de regels hopen we toch, dat onze jeugd op een veilige manier de recreatiedomeinen verder kan gebruiken en dat jullie daar ook als stad zeker op gaan inzetten.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Het woord is aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter, omdat collega De Rijcke perfect onze punten heeft naar voorgebracht. Maar eerst een kleine, zeer opvallende vaststelling in het verschil van benadering. En toch wel raar. Als ik collega Bats hoor in haar tussenkomst en die begint met te zeggen of die begint te spreken over fratsen, die er zijn uitgehaald, fratsen, dan is collega Maes ietske beter geïnformeerd, denk ik, want die heeft het al over misdrijven. Dat wou ik toch even, even terzijde. Nu, onze Nederlandse taal is wonderzoet en beeldspraak is dan nooit ver weg. Ik ga u twee beeldspraken geven uit onze Nederlandse taal “zachte heelmeesters maken stinkende wonden” en “woorden wekken, voorbeelden strekken”. En ik denk inderdaad dat collega De Rijcke 100 % gelijk heeft, overschot van gelijk heeft, dat de tijd van praten, van wrijven, van pampieren meer dan genoeg is, meer dan zijn tijd heeft gehad. Inderdaad, knuffelcontacten hebben we genoeg inderdaad, collega ... (?). Af en toe mag er eens een knuppelcontactje bijkomen. Goed. Temeer omdat natuurlijk, men zegt van kijk, het is symptomatisch hier en daar en het zijn maar steekvlammen, soms spijtig genoeg letterlijk, maar als men zijn ogen wil gebruiken, dan ziet men duidelijk dat het niet alleen daar gelokaliseerd is, maar dat het in de stad hier en daar ook brandhaardjes kunnen ontstaan op alle dagen, op alle ogenblikken in de week. Dus ik zou zeggen “woorden wekken, voorbeelden strekken”, laat ons eindelijk eens de koe bij de horens vatten en streng optreden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester, dan aan schepen De Bruyne en dan ...

BURGEMEESTER: Collega's, ik denk dat we een goed onderscheid moeten maken tussen de feiten, die hier in oudejaarsnacht gebeurd zijn en om en rond de Witte Molen en het functioneren van het skatepark nu al enkele jaren. De feiten, die zich tijdens oudejaarsnacht hebben voorgedaan, zijn zeer ernstig. Dat zijn inderdaad criminele feiten, die daar gepleegd zijn. En onze politie heeft diezelfde nacht en de daaropvolgende dagen ook heel aanwezig en zeer duidelijk aanwezig geweest in de wijk en heeft ook hard opgetreden. Ik heb ook de politie ...

PANNECOUCKE: Wij horen niets meer.

BURGEMEESTER: ... 70 mensen zijn geïdentificeerd, dus om te zeggen, mijnheer Wymeersch, dus dat we de zaken op hun beloop laten gaan en zachte heelmeesters zouden zijn.

Nee, ik denk dat de politie daar snel en accuraat en doortastend is opgetreden. Ja, ge moet niet lachen, mijnheer Pannecoucke, dat heeft geleid in totaal ook tot 10 processen-verbaal. Er zijn 4 aanhoudingen geweest. Dus en daarna is ook de toestand gekalmeerd geworden. Dus we hebben geen feiten meer gezien. Nu, het is ... Mijnheer Pannecoucke, ik heb het woord. Gelieve u van commentaar te onthouden! Collega's, ik denk de Priesteragiewijk of de Don Boscowijk is een wijk die dateert uit de jaren '50. En dat is een wijk, die ondertussen een hele evolutie heeft ondergaan, zoals vele van die wijken in Sint-Niklaas en in heel Vlaanderen. De jaren '50, dan waren dat allemaal gezinnen van ongeveer dezelfde leeftijd die daar zijn gekomen. Er was een zeer grote zelforganisatie van de wijk, vooral in de parochiale sfeer. Zowel kinderen, jongeren, volwassenen en senioren. Dus de Don Boscoparochie was ook één van de meest levende parochies en wijken in onze stad. En het feit dat daar de scoutsgroep nog altijd was, vroeger ook een chirogroep, dat er nog een basisschool is, dat zijn allemaal nog denk ik bewijzen van hoe die wijk was. Maar ondertussen is ze inderdaad enorm geëvolueerd en is het jammer, maar ook een stukje symptomatisch dus dat het Dobocentrum als lokaal ontmoetingscentrum is ja, nu eigenlijk opgeheven en dat de ruimte nu een deel is eigenlijk van de school. Het zegt ook iets in verband met het weefsel in de wijk, dat verdund is geworden. Nu, wij moeten daar – sorry – ja, rekening mee houden. Wij kunnen die evolutie zelf ook niet zomaar omkeren en proberen terug naar een hechter weefsel te gaan in die wijk. Dat kunnen we natuurlijk niet met één of twee mensen daar als wijkwerkers aan te stellen bewerkstelligen. Dat zal ook van onderuit geleidelijk aan moeten groeien. En dat kan een ontmoetingsruimte zijn, maar ik denk dat er nog voldoende ontmoetingsmogelijkheid is in de onmiddellijke omgeving. Natuurlijk, in coronatijden is dat moeilijk te organiseren, eigenlijk niet te organiseren. Maar we moeten ook eens kijken dus ja, enerzijds naar het skatepark, dat een lokale, maar ook een stedelijke en zelfs regionale functie heeft. Er zijn vele skaters, die van buiten Sint-Niklaas of van andere delen van de stad naar het skatepark komen. Er zijn er zelfs dus die met de bus van Klein-Brabant naar hier komen om hier te komen skaten. Dus het is een skatepark met een bovenlokale en een bovenstedelijke aantrekkingskracht. En er zijn heel wat jonge mensen – en ik zie ze soms in de stad en toen ik nog in de Mercatorstraat woonde, passeerden ze dikwijls voorbij mijn deur – die ja, dat zijn gewone jonge gasten die op een fatsoenlijke manier hun hobby en hun bezigheid willen bedrijven. Maar helaas moeten we vaststellen, dus dat daar ook een aantal mensen, jonge mensen en andere mensen, zich op ja, oriënteren en die daar met andere bedoelingen komen. Er zijn een beperkt aantal gasten, die de basisregels voor het behoorlijk gebruik van het skatepark aan hun laars lappen en zo'n beetje het domein eigen willen maken.

We hebben in het begin van het skatepark gehad, dat er ook wat de zelforganisatie was van jongeren, die een oogje in het zeil hielden en zorgden dat alles een beetje fatsoenlijk verloopt. Maar u weet, ja, dat is een generatie die zeer snel wisselt. We hebben ook gezien – en daarop is gealludeerd geweest in de verschillende tussenkomsten – dat er drugdealers proberen hun waren te slijten als ik het zo mag zeggen. Dus daar is denk ik een goeie sensibilisering van die jongeren en een snelle rapportering voor nodig. Regelmatig troffen we daar ook hele partijen lachgascapsules aan en dergelijke meer. Dat zijn problemen, waarvoor we de ogen niet hebben gesloten en niet mogen sluiten. En die ook in tijden, los van corona, die we aandachtig moeten aanpakken. Maar de feiten, die zich in oudejaarsnacht hebben afgespeeld, hebben eigenlijk niets in sé met het skatepark en met de skaters te maken. Ook de jongeren, die daar geïdentificeerd zijn – en ja, het zijn een 15-tal die eigenlijk de amokmakers zijn en die de zwaarwichtige feiten hebben gepleegd – hebben eigenlijk niets met die skaters te maken. En wij moeten die goed opvolgen én politieel én ook, denk ik, vanuit jeugdzorg en welzijnszorg. Want het zou ook jammer zijn, dat die jonge gasten dus niet op het juiste pad worden gebracht. Wat niet belet, mijnheer Wymeersch, dat we inderdaad, wanneer zij feiten plegen, met de harde hand in eerste instantie moeten worden aangepakt. Naar de toekomst willen wij zowel op het vlak van infrastructuur als op het vlak van toezicht en begeleiding nog een aantal maatregelen nemen in overleg met jeugd, in overleg met welzijn en ook met onze mensen van toezicht op het openbaar domein. Natuurlijk, in coronatijden zullen we nog altijd moeten erop toezien dat de maatregelen worden nageleefd. De beperking van het aantal bezoekers van het skatepark, het feit dat de mondkemperplicht daar geldig is en dat ook natuurlijk het samscholingsverbod wordt nageleefd. Ook een probleem, dat zich stelt, is het onderhoud. Dus wegwerp van de drank- en etensverpakking, daar moet toch ook denk ik wat meer zelfdiscipline worden bijgebracht bij de gebruikers van het skatepark.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan geef ik het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. En dank u wel ook aan de verschillende interpellanten voor hun tussenkomst. Nu, net als jullie heb ik ook met veel verbijstering en toch ook enige droefheid de feiten, die zich op en rondom het skatepark aan de Witte Molen hebben voorgedaan tijdens onze oudejaarsnacht, zien passeren op sociale media, de berichtgeving in de pers, maar ook via de verslaggeving van onze politieele diensten. Nu, laat mij heel duidelijk zijn. Voor zulke feiten en zij die ze plegen, kan ik geen enkel, maar dan ook echt geen enkel begrip opbrengen.

Want door hun verwerpelijk gedrag dreigt een geweldige site, waar jongeren kunnen skaten, waar ondertussen ook een hechte community is ontstaan onder die skaters, waar kinderen kunnen spelen, waar ouders kunnen vertoeven aan die lange picknickbank, waar de ouderen kunnen wandelen, waar gesport kan worden, nu dreigt die fantastische site in een slecht daglicht te komen staan. Nu, via de politie vernemen we bovendien, dat er een polarisatie dreigt te ontstaan tussen de buurtbewoners en jonge skaters. Een tendens, die we – denk ik – dringend moeten ombuigen. In het belang van alle gebruikers, gebruikers die het goed menen, de omwonenden en de mensen uit de buurt. Nu, de oplossing zal erin bestaan, dat we naast die repressieve aanpak en wat mij betreft, mag dat zeker een nultolerantie zijn voor dergelijk sociaal en verwerpelijk gedrag, ook preventieve maatregelen zullen moeten nemen. Volgens mij gaan beide hand in hand en enkel zo kunnen we tot een duurzame oplossing komen voor de overlast, die zich nu stelt. Overlast, die voor een onveiligheidsgevoel zorgt en nefast is voor die leefbaarheid in de buurt. Nu, in die optiek is er ook kort na de feiten een overleg, heeft er een overleg plaatsgevonden tussen onze buurt- en straathoekwerkers, ons team jeugd, de wijkwerkers, de gemeenschapswachten en vertegenwoordigers vanuit de politie. Dat was een heel constructief gesprek, waarbij duidelijk werd dat het eigenlijk gaat over twee fenomenen. En de burgemeester heeft er ook daarnet naar verwezen. Enerzijds die beperkte overlast, noem het kwajongensgedrag van skaters al dan niet gelinkt aan corona, het feit dat niet steeds consequent het mondkapje wordt gedragen, dat niet altijd de social distancing in acht wordt genomen, enz... Maar dan hebt ge ook die ernstige feiten, die vooral tijdens de donkere uren gebeuren, die vaak crimineel gedrag zijn, helaas en dikwijls ook drugsgelateerd zijn. Uit dat overleg kwamen eigenlijk verschillende voorstellen. De komende maanden zal er zoveel mogelijk toezicht georganiseerd worden tijdens de drukke momenten. Op woensdag, tijdens het weekend, in de schoolvakanties. Nu, er is een beurtrol opgesteld, samen met jeugd, samen met de gemeenschapswacht, de wijkwerkers, onze straathoekwerkers om al zeker de periode tot en met de krokusvakantie te overbruggen. Nu, om dit op een langere termijn vol te houden, zullen we onderzoeken of er extra middelen kunnen voorzien worden om ofwel enerzijds een gemeenschapswacht extra daar te zetten of extra wijkwerkers te kunnen engageren. Nu, vanuit de politie zal ook initiatief genomen worden om in beperkte kring – en dat volgens het model partneroverleg – de namen van die zogenaamde criminele jongeren door te geven. Vanuit jeugd en welzijn zal bekeken worden of we toegang kunnen vinden tot die gezinnen en er zal geprobeerd worden vanuit een welzijnsaanpak het criminele gedrag te doen stoppen. Uiteraard gaat de politie verder ja, met repressief optreden, dat hoort er nu eenmaal bij en verscherpt toezicht tijdens de avondlijke en nachtelijke uren.

Nu, op langere termijn lijkt mij – en dat is ook in het overleg naar voorgekomen – dat een extra inzet van een buurtwerker – er is daarnet naar verwezen – een jeugdwerker aangewezen is. Deze zou zich dan kunnen bezighouden met enerzijds onder die groep jongeren op het skatepark medestanders te zoeken, die dan corrigerend kunnen optreden, maar vooral ook om vanuit die buurt iets op te zetten, dat er opnieuw voor gaat zorgen dat die sociale controle terug aanwezig is. Mijnheer Maes, u verwijst naar het idee van pleinpatrons. Dit sluit er, denk ik, mooi bij aan. Het concept was ons ook gekend. Maar hiervoor kan ook met een externe organisatie in zee gegaan worden, zoals we dat bv. ook in het Reynaertpark van plan zijn. En uiteraard gaat die opdracht dan nog verder verfijnd moeten worden. Nu, het is mijn grootste hoop dat al die maatregelen er uiteindelijk voor zullen zorgen, dat de gebruikers van die fantastische plek en zij die het goed menen er naar hartenlust nog blijven kunnen vertoeven en een fijne tijd kunnen beleven. Nu dat die buurtbewoners opnieuw die plek kunnen omarmen en dat we het positieve verhaal, dat volgens mij deze pleisterplek absoluut is voor onze stad, dat we dat verhaal verder kunnen zetten.

VOORZITTER: Dank u, schepen De Bruyne. Ja, we gaan ... Ja, ik zie dat ... Mevrouw Bats, u krijgt eerst het wederwoord.

BATS: Ja, dank u wel. Het is heel kort eigenlijk. Dank u wel voor de uitgebreide antwoorden. Ik voel vooral bij schepen De Bruyne een sterke focus op het skatepark en de speelsite daar rond. Maar ik denk dat het op lange termijn eerder – ja, dat is uw verantwoordelijkheid, ik weet het, maar ge zijt schepen van nog van alles of ge zijt deel van het college – dus ik wil of ik mag zeggen, dat het op lange termijn waarschijnlijk toch niet zo slecht is om het buurtopbouwnetwerk opnieuw wat steviger te maken. Uiteraard is dit skatepark en alles wat daar rondhangt daar een zeer belangrijk onderdeel van, maar ik denk dat de buurt nog steeds wel veel meer is dan alleen maar dat stuk van de site. Voilà. Voor de rest, dank u wel voor het antwoord.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Bats. Dan geef ik het wederwoord aan de heer Maes. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik ben blij met het feit, dat u eigenlijk de twee zaken, twee fenomenen uit elkaar haalt. Ik denk dat het inderdaad belangrijk is om die kleine groep amokmakers, om die te isoleren en die aan te pakken. En daarnaast denk ik dat ja, de aanpak vanuit het welzijnswerk, vanuit het jongerenwerk om daar het werk te versterken, dat dat een goeie zaak is.

Ik ben blij, dat u zegt dat u daar met de buurtwerkers en jeugdwerkers werk van wilt maken en op langere termijn ook naar een vergelijkbaar initiatief à la pleinpatrons – de naam is misschien wat ongelukkig, vind ik, maar soit, het is nu iets wat op die manier eigenlijk binnen de Vlaamse gemeenschap bekend is – maar ik denk dat we daar inderdaad naartoe moeten gaan. Wat ik toch nog zwak ontwikkeld vind in het voorstel is eigenlijk de buurtwerking op zich. En ik vind dat toch wel heel cruciaal als je dat sociaal weefsel in de buurt effectief wil laten verhogen. En in veel andere buurten – en ik denk dat bv. aan het Reynaertpark, aan de Elisabethwijk – zijn er wel buurtwerkers, die daar een zeer belangrijke en constructieve rol spelen en die ervoor hebben gezorgd, dat die buurt, dat die ja, dat die leeft, dat daar dynamiek is ontwikkeld. En ik denk, er zijn elementen en mensen genoeg in de wijk, die daar ook aan willen meewerken. Dus ik zou toch wel willen pleiten om een specifieke buurtwerker daar in de buurt te hebben, want anders gaan we inderdaad vrees ik de weg op, dat we daar eigenlijk een negatief ja, imago gaan kweken en die buurt die verdient beter. Die buurt, dat is inderdaad – zoals de burgemeester heeft gezegd – heel erg veranderd. Maar die verandert constant. Dus nu zie je dat een aantal woningen, die in de jaren '50-'60 zijn gekocht, dat die door nieuwe mensen worden gerenoveerd en gekocht en dat daar jongere gezinnen komen wonen. Die willen ook echt wel tijd en energie investeren om van die buurt iets te maken. En ik denk dat daar een potentieel inzit, maar die hebben ondersteuning nodig. En ik denk dat dat wel iets is, waar toch nog meer inzet vanuit het stadsbestuur kan voor komen en zeker en vast ook – en na corona misschien dat we in deze periode daarnaar kunnen zoeken – maar een ontmoetingsruimte. Ja, in de VTS zijn er, maar dat ligt toch al een beetje uit de omgeving. Dus je kan ook naar het Peter Benoitpark uitwijken, maar dat ligt ook weeral een beetje eruit. Dus ik denk dat we daar toch moeten kijken op welke manier dat dat kan gedaan worden. En ik wil dan toch nog heel specifiek naar de ouderen in de buurt, vroeger had je daar het kaartershuisje, waar nu de serviceflats staan. Misschien moet er ook voor die mensen heel specifiek een ontmoetingsruimte zijn, want dat zijn de mensen die vaak met het meeste ja, onveiligheidsgevoel zitten. En als die ook een ruimte hebben, waar die mekaar kunnen ontmoeten, waar kan gepraat worden, waar de zaken reëel kunnen benoemd worden, maar ook ontzenuwd worden, dus dat we daar toch ook best kijken op welke manier dat dat ook gestalte kan krijgen. Maar ik ben blij, dat u in elk geval al een aantal eerste stappen wil zetten om te zorgen, dat die wijk, dat die op een positieve manier met heel veel energie dat sociaal weefsel kan terug creëren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef ook nog het wederwoord aan mevrouw De Rijcke.

DE RIJCKE: Ja, dank u wel. Wij zijn op zich blij te horen, dat jullie inderdaad vooral ook gaan inzetten op het strenger, allé, het strenger aanpakken van het vandalisme om inderdaad het imago van de buurt toch niet verder in de negativiteit te duwen. Onze bezorgdheid blijft inderdaad ook wel, zoals mevrouw Bats en mijnheer Maes het al aangaven, vergeet niet dat daar inderdaad ook bewoners zijn van middelbare leeftijd en ouder, die wat minder met het pleintje te maken hebben en de jeugd. En we mogen die mensen zeker niet vergeten. Dus ik denk dat we daar voldoende mee hebben gehoord voorlopig.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Dan gaan we nu over naar interpellatie nr. 5, interpellatie van raadslid Kristof Van Gansen, stedelijke ondersteuning geluidsreductie warmtepompen. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Dank u wel, voorzitter. Beste schepen, collega's, in november kondigde het Verenigd Koninkrijk aan, dat ze jaarlijks 600.000 warmtepompen gaan installeren om hun klimaatdoelstelling te halen. Nederland, onze noorderburen, willen anderhalf miljoen woningen van het gas halen tegen binnen komende 10 jaar, ook ten voordele van warmtepompen. Als wij de klimaatambities in Sint-Niklaas willen realiseren, - 40 % CO² tegen 2030, dan zullen wij ook hier in onze eigen stad 1.000-en warmtepompen installeren en ga zo maar verder. Nu, warmtepompen zijn technisch een goeie bondgenoot in de strijd tegen de klimaatverandering, maar ze zijn wel een zware, financiële investering voor burgers. En sommige modellen hebben wel degelijk een impact die hinderlijk is op de burens. Nu, in het buitenland ervaart men dit ook, waar men reeds verder staat en men is daar nu al initiatieven aan het nemen om de burenhinder van buitenunits van warmtepompen te voorkomen of te beperken. En daarom wil ik mijn vraag stellen. Wil het stadsbestuur in het kader van haar klimaatambities een stedelijke subsidie voorzien voor gelijk geluidsisolatie van buitenunits van warmtepompen? Een alternatief kan zijn, dat er een extra premie of subsidie zou komen voor geothermische warmtepompen. Die zijn ... (geen opname meer).

VOORZITTER: ... De Meester. Schepen?

DE MEESTER: Ja, bedankt, raadslid Van Gansen. Bedankt, Kristof, voor uw vraag. Het vergroten van het draagvlak bij burgers voor duurzaam wonen, isoleren en het implementeren van duurzame technieken blijft een belangrijk thema. Maar graag wil ik ook even toelichten welk kader de leidraad vormt van ons huidig subsidiereglement, nl. de Trias Energetica. De drie stappen van de Trias Energetica zijn basisvuistregels bij het duurzaam ontwerpen van gebouwen. En deze drie stappen zijn ten eerste, beperkend energieverbruik door verspilling tegen te gaan, bv. een compacte bouwvorm of door isolatie van de buitenschil.

Ten tweede, maak maximaal gebruik van energie uit duurzame bronnen, zoals wind-, water- en zonne-energie, bv. door de installatie van een zonneboiler of zonnepanelen. En ten derde, maak zo efficiënt mogelijk gebruik van fossiele brandstoffen om in de resterende energiebehoefte te voorzien, bv. door lage temperatuurverwarming, vaak in de vorm van vloerverwarming, het beperken van leidinglengten, van warmteleidingen, enz... In ons subsidiereglement weerspiegelt zich dit door voor maatregelen, die inzetten op stap één van de Trias Energethica – het energieverbruik beperken – dat er voor die maatregelen meer subsidies worden toegekend. Zo is het subsidiebedrag voor passief bouwen bv. 5.000 euro. In mindere mate zetten we dan in op stap twee van de Trias Energethica in ons subsidiereglement, nl. premiebijdrage voor warmtepompen, zonneboilers, ... (?) zonnepanelen binnen het subsidiereglement, want op dit moment zijn er reeds subsidies voor warmtepompen. En voor warmtepompen gaat dit over de volgende bedragen: 250 euro voor het type luchtwater en 500 euro voor het type waterwater of bodemwater. Dus de geothermische is die laatste categorie. Dus er is een zeer duidelijk verschil tussen stap één van het Trias Energethica, waar de bedragen dus echt wel een andere grootorde zijn dan voor stap twee, waar onze subsidiebedragen merkkelijk lager zijn. Dus dat is het kader van het huidige subsidiereglement. Maar ook bij een herwerking van het subsidiereglement zal dit basisprincipe van duurzaam bouwen een uitgangspunt blijven. Dat brengt ons bij uw vraag tot het opnemen van geluidsreducerende omkapping of het opnemen van warmtepompen in ons subsidiereglement. Eerst wil ik ook bijtreden, dat het bepalen van geluidsreglementering voor buitenunits Vlaamse materie is en het aan hen zal zijn om te beslissen of zij in deze een verstrenging willen doorvoeren. En daarnaast wil ik er u op attent maken, zoals ik daarnet ook al vernoemde, dat het huidige reglement wel reeds subsidie geeft voor geothermische en luchtwater warmtepompen. De geothermische waterpompen zijn niet alleen stil, maar ook een stuk efficiënter en ecologischer. Warmtepomp ... (?) spelen weliswaar met een veel lager rendement ook in op stap twee van de Trias Energethica als en slechts al er ook sprake is van eigen groene productie van stroom, bv. uit zonnepanelen. Die zonnepanelen, die we dan ook weer binnen die stap 2 op dit moment een subsidie of waarvoor we een subsidie geven. Maar vandaar dat ik dus uw vraag wil meenemen bij de overweging, wanneer het premierereglement duurzaam renoveren wordt herzien. En dat staat in de planning of staat op de planning om dat later dit jaar te doen. Maar ik herhaal er meteen ook wel bij, dat de Trias Energethica – wat toch wel de leidraad is rond duurzaam bouwen of de vuistregel – dat die ook nu weer binnen die herziening een leidraad zal vormen. Maar we nemen u graag mee.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. En ik geef het wederwoord aan mijnheer Van Gansen.

VAN GANSEN: Ik dank de schepen.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel. Dan gaan we naar de 6e interpellatie van raadslid Kris Van der Coelden, Ghelamco-project Stationsstraat, wat nu? Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Ik wil mij eerst en vooral al verontschuldigen op voorhand, dat ik soms eens door de vergunningsbeslissing van het college zal scrollen, dat ik daar ook uit ga citeren en dat dat misschien de vlotheid van de tussenkomst soms wat zal schaden. Maar ik ga mij wel proberen houden aan de 7 minuutjes. Op 21 december heeft het college beslist om geen vergunning toe te kennen aan het project, dat Ghelamco had aangevraagd voor een vrij grootschalig bouwproject tussen de Stationsstraat en de R. Van Britsomstraat. Wat die beslissing betreft, we denken uiteraard dat dat een goede zaak is. Wij hadden vanuit onze fractie ook een bezwaar ingediend tijdens het openbaar onderzoek, net zoals een aantal andere mensen al dan niet uit de buurt. Dus daar gaat het niet over. En hoewel de aanvrager nog altijd de mogelijkheid heeft om beroep aan te tekenen en we dus nog altijd niet 100 % zeker zijn dat die ongunstige beslissing ook de definitieve zal worden, past het mijns inziens toch om een beetje vooruit te kijken. We hebben ook altijd gezegd, dat we niet tegen een dergelijk bouwproject zijn of tegen een inbreidingsproject op die site. Dat het alleen vooral ging over de schaal daarvan, de impact op de buurt en de impact op ja, het uitzicht van de Stationsstraat en het architecturaal patrimonium, dat zich daar nog altijd bevindt. Waarover gaat nu deze tussenkomst? In heel veel omstandigheden of in heel veel dossiers als het college een beslissing neemt over een vergunningsaanvraag, dan besluit men of dan stelt men, dat het college zich aansluit bij het advies van de omgevingsambtenaar, dat men de motivatie van de omgevingsambtenaar, dat men die tot de zijne maakt en dat men dan een vergunning toekent of weigert. In deze is dat niet het geval. Het college motiveert zijn eigen beslissing, geeft zijn eigen ... Allé, ook de omgevingsambtenaar voor alle duidelijkheid had voorgesteld om de vergunning te weigeren. Het college doet dat, maar doet dat men een argumentatie, die fundamenteel anders is dan degene van de omgevingsambtenaar. En waarin men zeer sterk de nadruk legt op zaken als duurzaamheid, verkeersleefbaarheid en dergelijke meer, maar waar men – en dat viel mij dan toch op – op twee heel belangrijke punten ja, waar men het niet over heeft en waar men in feite de motivatie van de omgevingsambtenaar niet overneemt. En daar zou ik toch vandaag graag wat meer duidelijkheid over vragen van de bevoegde schepen. Ten eerste is er het punt van het bouwblok. Dus het was de bedoeling van de aanvrager, dat er zeg maar in het binnengebied tussen de Stationsstraat en de R. Van Britsomstraat, dat daar onder meer een vrij massief bouwblok ging worden neergepoot, 16 m hoog, 5 bouwlagen.

Nu, als ik dan het advies lees van de omgevingsambtenaar, dan staat daar en ik citeer “De confrontatie tussen deze schoolvleugels ...” – de vleugels van het College, die daarnaast liggen – “... en een massieve blok van 60 m breed en minstens 16 m hoog is niet aanvaardbaar, aangezien er nog geen 10 m tussen beide gebouwen zit. Niet alleen op het vlak van inkijk en privacy, maar ook op het vlak van lichtinval leidt dit tot buitenproportionele hinder voor zowel de bewoners van de meergezinswoning als de gebruikers van het schoolgebouw. Ook de inkijk en hinder voor de woningen langs de Casinostraat en de R. Van Britsomstraat is onaanvaardbaar. Het gebouw van 5 bouwlagen voldoet niet aan een verantwoorde visie op stedenbouw”. Veel duidelijker, denk ik, kan je niet zijn als omgevingsambtenaar. In de motivatie van het college om die vergunning te weigeren, wordt er gewoon niet gesproken over dat gebouw en zijn impact op de buurt. Dat is het eerste punt. Het tweede punt – en dan moet ik scrollen – dat gaat over de erfgoedwaarden. Misschien eerst eens heel kort zeggen wat het kader is, waarbinnen daar gespeeld wordt. Er is sinds een aantal jaren een rup kernwinkelgebied - dus een ruimtelijk uitvoeringsplan, dat juridisch bindend is voor het hele gebied rond de Stationsstraat – waarin ook de meest markante gevels in de Stationsstraat beschermd worden. Dus elke gevel in de Stationsstraat krijgt dan een quoteringsklasse, A, B, C of D. A, ja, dat is onder geen enkel beding te verdwijnen. B is absoluut te behouden en tenzij dat er een zeer goede motivatie is – en die heeft dan te maken met ja, de bouwvallige kwaliteit, laat het mij zo noemen, van het gebouw – om toch te slopen. Dus daar gaat het over. In die rij – want het gaat over de Stationsstraat – in die rij woningen in de Stationsstraat, waar het project over gaat, zitten er 3 gevels, die als klasse B-gevel geklasseerd zijn en die dus in principe moeten behouden blijven. Nu, wat is daarover te vinden in de tekst van de vergunningsbeslissing? Op pagina 5 schrijft de of wordt er geciteerd uit het advies van de ambtenaar monumentenzorg en staat daar, ik citeer “De aanvrager toont niet aan, dat vervangingsnieuwbouw noodzakelijk of wenselijk is voor de gebouwen klasse B met erfgoedwaarden”. En dan een aantal pagina’s verder, als men de bezwaren bespreekt, die ingediend zijn, ja, dan wordt het nog veel duidelijker, ik citeer “Nergens in de nota ...” – van de aanvrager is dat – “... wordt aangetoond dat de klasse B-gebouwen met een algemeen stabiliteitsprobleem kampen. Ook het verlies van de erfgoedwaarden in het interieur is onvoldoende om een sloop te rechtvaardigen. Uit de beschrijvende nota blijkt duidelijk dat de keuze voor sloop van deze panden ...” – dus de 3 panden in de Stationsstraat – “... gebeurde op basis van financiële argumenten, zonder dat evenwel wordt aangetoond dat integratie van de gebouwen of de straatgevels zou leiden tot een buitensporige kost binnen de totaliteit van het project.

Voor de klasse B-gebouwen kan op basis van de toegevoegde argumentatie met andere woorden geen vervangingsnieuwbouw in overweging genomen worden, aangezien de aanvraag aantoont dat de erfgoedwaarden in het straatbeeld nog in belangrijke mate aanwezig zijn en er op geen enkele wijze wordt aangetoond, dat de toestand van het gebouw dermate slecht is, dat renovatie van minstens de straatgevels met behoud van de erfgoedwaarden niet mogelijk is”. Veel duidelijker, denk ik, kan men niet zijn. En in het advies – want dit is dan de reactie op de bezwaren – in het uiteindelijk advies van de omgevingsambtenaar – en dat is dan op pagina 19 van de vergunning – wordt dan nogmaals gesteld “Los van het gegeven, dat de sloop van de klasse B-gebouwen in strijd is met de voorschriften, blijft het ambitieniveau ...”, enz... Dus daar wordt nog eens verwezen naar het juridische probleem om die gevels in de Stationsstraat te slopen. Ik rond af, voorzitter. Ik zou vanavond graag een geruststellend antwoord krijgen van schepen De Meester over de twee aspecten, die ik heb aangekaart in mijn tussenkomst. Eén, de inplanting van dat bouwblok in het binnengebied en het effect daarvan op de privacy. En de woonkwaliteit van de burens. Zowel de twee scholen, die daar aanwezig zijn, als de mensen die een woning betrekken in de Casinostraat en in de R. Van Britsomstraat. En twee, de garantie dat die klasse B-gevels, die 3 klasse B-gevels in de Stationsstraat, dat die bewaard zullen worden en dat die zullen moeten worden geïntegreerd in een volledig project. Desnoods met een stuk nieuwbouw, maar wel met respect voor het uitzicht en de kwaliteit van de Stationsstraat, dus voor dat deel van de Stationsstraat dat in het project zit.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de schepen. Ja, mijnheer De Meyer, 2 minuutjes.

DE MEYER: Kort, collega's. Ik denk dat het schepencollege hier een terechte beslissing genomen heeft. Anderzijds moeten we wel zeggen, dat investeerders, die een dergelijk project kunnen ontwikkelen, eerder gering zijn. Ik hoop dat niet alle bruggen, niet alle gesprekken definitief zijn afgelast, maar dat nog gezocht wordt naar een haalbare oplossing, weliswaar op maat van de omgeving. Ik denk, burgemeester, dat ge dit niet uitsluitend op ambtelijk niveau moogt laten doen. En met alle respect niet alleen op niveau van de schepen, maar dat ge er zelf ook een rol in moet spelen, gezien het belang van mogelijks daar een zinvol, haalbaar, duurzaam project te kunnen ontwikkelen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes vraagt ook nog het woord. 2 minuten, mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. U weet dat ik in de maand oktober op de gemeenteraad daar rond ook ben tussengekomen. Dus wij zijn blij, dat er nu een beslissing is van het schepencollege om dit project als such eigenlijk niet toe te staan.

Wij vinden daar in de motivatie heel wat argumenten, die ook in ons bezwaarschrift naar vorgebracht werden en die ik op de gemeenteraad ook heb gebracht. Maar waar ik geen antwoord op heb – en dat was eigenlijk het slot van mijn interpellatie toen – dat is dat we eigenlijk wel vinden, dat de stad zelf initiatieven moet nemen om ervoor te zorgen, dat er buurten in het centrum van de stad, waar inderdaad ruimte is om op een menselijke manier eigenlijk woningbouw te verdichten, maar niet in de zin zoals het eigenlijk in dit project was voorzien, enkel op maat eigenlijk van winstmaximalisatie van een grote bouwpromotor, maar eigenlijk in functie van leefbaarheid en van een menselijk centrum. Ik vind dat daar eigenlijk de stad zelf initiatieven moet nemen om daar te kijken welke mogelijkheden er zijn en met de eigenaars in contact te treden. Ik denk dat er verschillende gebouwen zijn in het centrum, in de buurt van de Stationsstraat, waar meer woongelegenheden kan gecreëerd worden. Maar ik heb de indruk, dat er eigenlijk zeer weinig initiatief daarrond wordt genomen. Dus ik zou daar ook graag weten wat de stad daarrond plant.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer Wout De Meester. Schepen?

DE MEESTER: Ja, geacht raadslid Van der Coelden, ten eerste lijkt het mij niet wenselijk om in te gaan op specifieke elementen van dit dossier op een tijdstip, dat de aanvrager nog in beroep kan gaan en het dus nog een lopend dossier is. Het zou daarom onvoorzichtig zijn om specifieke elementen uit het dossier te lichten. Maar meer ten gronde wil ik benadrukken, dat een dossier steeds in zijn globaliteit wordt beoordeeld. Zoals ook gesteld in art. 1.1.4 van de VCRO “De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame, ruimtelijke ontwikkeling, waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang worden gebracht. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen, er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht ten gevolge voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit”. Einde citaat. Echter ben ik ervan overtuigd, dat de argumentatie van het college van burgemeester en schepenen om het project niet te vergunnen op een heldere en evenwichtige manier toch aangeeft waar het schoentje allemaal wringt in de aanvraag. Ik ben het niet eens met mijnheer Van der Coelden, dat hij zegt dat op de twee punten, die hij aanhaalt in het besluit of in de argumentatie van het college, dat die niet aan bod komen. Ze worden niet op die manier letterlijk vernoemd misschien, maar ik denk dat er wel duidelijk naar verwezen wordt. Ik kan misschien citeren. Allé, ik zou heel de motivatie van de weigering kunnen voorlezen, maar ik ga mij toch beperken.

“Het aantal woongelegenheden en de voorgestelde densiteit is niet aangepast aan de locatie”. Ik denk dat dat vrij duidelijk verwijst naar hoogtes en dergelijke meer. “En de aanvrager is er niet in geslaagd om in de hedendaagse interpretatie van de historische context een kwaliteitsvol en architecturaal interessant project te realiseren, dat een versterking betekent voor de omgeving”. Dat is toch een zeer duidelijke verwijzing naar het esthetische. Dus ik wil toch benadrukken, we hebben ervoor gekozen om een eigen argumentatie op te bouwen, omdat we het belangrijk vonden enerzijds te benadrukken dat we ervan overtuigd zijn, dat er wel mogelijkheden zijn op deze locatie. En dat is een punt, dat door meerdere fracties werd onderlijnd, onder andere in een vorige gemeenteraad, maar ook in uw eigen bezwaarschrift. Dat is niet gebruikelijk om dat te doen in een weigeringsbesluit, maar we vonden het in deze toch belangrijk en gezien ook dat dit door meerdere fracties onderlijnd werd, om dat toch hier op een genuanceerde manier toch ook duidelijk aan te geven. En anderzijds geeft het toch ook duidelijk aan, het weigeringsbesluit of de motivatie, waarom de aanvraag niet voldoet. Vanuit de weigeringsmotivatie geeft het college duidelijk een aantal zaken aan. Een nieuw ontwerp zal sowieso tegemoet moeten komen aan de weigeringsmotieven, die het college formuleerde. Als deze elementen het uitgangspunt vormen voor een ontwerp zal het leiden tot een ontwikkeling, die meer in verhouding staat tot de omgeving, maar ook tot de beleidsdoelstellingen. En daarnaast kan ik mijnheer De Meyer nog geruststellen, dat de vorige aanvraag van dichtbij gevolgd is door heel wat leden van het college. En dat het college daar meerdere keren in zijn voltallige samenstelling die plannen besproken heeft. Dus het is zeker niet zo, dat de administratie hier – hoe moet ik het zeggen – alleen een beslissing inneemt. Dat doet ze trouwens nooit. Het is het college, dat uiteindelijk altijd beslist. Maar ook niet zo, dat ik hier soloslim of zo zou gespeeld hebben. Dit is steeds in overleg gebeurd met heel wat collega’s.

DE MEYER: Dat bedoel ik niet, schepen. Ik bedoel toekomstgericht.

DE MEESTER: Ah, toekomstgericht is dat uiteraard de intentie om ook dan op dezelfde manier een samenwerking tussen heel wat leden van het college te hebben rond dit dossier. De vraag van raadslid Maes, ik begrijp niet goed waar ge juist naartoe wilt met uw vraag. Het is mij niet volledig duidelijk op welke manier dat ik uw vraag moet interpreteren. Als uw vraag is of wij, allé, ik denk dat er locaties zijn, waar we als stad zelf ontwikkelaar, voor ontwikkelaar kunnen spelen. Maar ik denk dat er ook locaties zijn, waar we door het opleggen van lasten in een evenwichtig verhaal in overleg met een aanvrager – en ik denk dat er al heel wat dingen, heel wat elementen aan bod komen in ons weigeringsbesluit, die richting geven – dat we op die manier ook de maatschappelijke meerwaarde kunnen garanderen in een project. Ik denk niet dat we dat enkel kunnen doen door zelf als ontwikkelaar op te treden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het wederwoord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ik wil de schepen heel uitdrukkelijk bedanken voor zijn antwoord. Zeker omdat hij met zijn twee citaten uit de beslissing van het college niet beter had kunnen illustreren wat het verschil was tussen het advies van de ambtenaren, waar ik uit geciteerd heb en dat heel uitvoerig en heel duidelijk zaken zegt over de twee aspecten van het dossier, waar ik op gefocust heb, nl. het bouwblok in het binnengebied en de waardevolle panden in de Stationsstraat. Ja, het verschil tussen het standpunt van de administratie en wat dan uiteindelijk het college beslist heeft. Ik ben dan ook allesbehalve gerustgesteld door zijn antwoord. Ik heb daar geen enkele garantie gehoord, dat bij een eventueel aangepast ontwerp, dat daar voldoende rekening zal worden gehouden met de privacy, met de woonkwaliteit van de mensen, die daar in de onmiddellijke omgeving wonen of werken of les volgen. Ik heb in zijn antwoord geen enkele garantie gehoord over het behoud van die drie waardevolle gevels in de Stationsstraat, waar tot nu toe de aanvrager geen enkel valabel argument heeft aangedragen om die te slopen. Ik kan alleen maar, allé, in zijn antwoord de bevestiging lezen van wat ik al vermoedde, nl. dat hier zwaar over gediscussieerd is binnen het college en dat het college hier bewust een eigen motivatie gegeven heeft, die een stuk lichter weegt dan wat uiteindelijk het advies geweest is van de administratie. En dat stelt mij allesbehalve gerust voor de toekomst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we naar de volgende interpellatie en dat is de interpellatie van de heer Maes, nog steeds nood aan laptops voor kansarme scholieren. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Het is duidelijk, dat we de komende maanden, zeker weken, dat er nog heel veel onlineonderwijs zal moeten gegeven worden. Onder andere is er deze week nog besloten om de week vóór de krokusvakantie, om daar een week onlineonderwijs van te maken voor het secundair onderwijs. Wat betekent, dat er eigenlijk voor heel veel scholieren ja, sowieso de behoefte is aan een computer en een laptop om thuis dat onderwijs te volgen. Want online ja, les volgen zonder computer, het lijkt mij nogal lastig. Dus wij hebben ja, daarrond verschillende signalen eerst gekregen van noden in de scholen. Eerst via VTS. We hebben daarop ingespeeld. We hebben laptops en computers ingezameld. We hebben 35 laptops aan de directie van VTS overhandigd. We hebben er nog een 17-tal aan de scholen Da Vinci overhandigd, omdat nadat het bekend was dat we die laptops hadden ingezameld, ook van leerkrachten hoorden dat er nood is in die scholen.

Dus ik denk dat het heel belangrijk is, als we iedereen gelijke kansen willen geven in het onderwijs, ja, dat iedereen ook dat onderwijs kan volgen en dat er digitaal onderwijs kan gevolgd worden, terwijl er nog altijd jammer genoeg kansarme leerlingen zijn, die thuis nog niet over de nodige laptop of computer beschikken. Dus ik weet dat er in de eerste golf het stadsbestuur een inspanning heeft gedaan ten bedrage van 25.000 euro en dat ook de stichting Georges Smet 25.000 euro heeft geschonken voor het voorzien van laptops aan kansarme leerlingen. Maar ik denk dat we toch op korte termijn moeten proberen nog eens in kaart te brengen, wat de noden zijn in de scholen in onze stad. En uiteindelijk, als je ziet dat er ik denk ongeveer een 11.000 leerlingen zijn in het secundair onderwijs in onze stad, ja, dat is een zeer grote gemeenschap. En ik weet niet in welke scholen, allé, we hebben die rondvraag niet gedaan. Ik denk ook niet dat het onze taak is om dat te doen. Maar wij zouden willen vragen, dat het stadsbestuur op korte termijn zo'n rondvraag zou doen. Zou kijken waar er nog noden zijn en zou kijken wat er eventueel aan oplossingen mogelijk zijn. En misschien is er een oplossing door middelen van de stad daarvoor te voorzien. Misschien is er een oplossing om bedrijven en particulieren ja, op te roepen om daar ook een inspanning rond te doen. Want de oplossing, die in het vooruitzicht is gesteld geworden door minister Weyts, waar scholen konden computers eigenlijk aankopen, allé, krijgen, verkrijgen via het ministerie van onderwijs, ja, daar blijkt dat er toch wel heel wat scholen uiteindelijk hun bestelling hebben teruggeschroefd, omdat dat dan van hun ICT-budget zou gaan. Wat ze uiteindelijk in deze moeilijke onlinetijden ook nodig hebben voor allerlei toepassingen. Dus ik denk dat er nog altijd een grote behoefte is bij een aantal kansarme leerlingen. En wij zouden toch willen vragen aan het stadsbestuur om te kijken ja, één, wat zijn die behoeften, breng dat even in kaart. En twee, kijk wat er eventueel vanuit de stad mogelijk is om ervoor te zorgen, dat iedereen mee is in ons onderwijs. Want uiteindelijk, ja, onderwijskansen dat is toch een belangrijk gegeven voor de toekomst van kinderen later. En als ze daar problemen nu moeten ondervinden, ja, dan vertrekken ze eigenlijk al met een grote achterstand en dat zou erg jammer zijn, denk ik.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ook mevrouw Baeten heeft het woord gevraagd. Lore, u hebt het woord.

BAETEN: Dank u wel, voorzitter. Ja, schepen, een samenleving, waarin steeds meer dingen online moeten gebeuren, zou het internet even toegankelijk moeten zijn als de stoep voor je deur. En in de bespreking van het armoedeplan haalden we met onze fractie het belang aan van digitale geletterdheid.

Niet alleen voor schoolgaande jeugd die inderdaad niet altijd ook toegang heeft tot een goeie wifi of zelf een computer bezit, maar voor heel wat mensen die nu ook door corona heel wat administratieve en huishoudelijke zaken, telewerk vanachter hun PC moeten verrichten, maar dus niet altijd de tools of de kwaliteiten hebben om dat te doen, vragen we extra inzet. En ook u, schepen, hecht hier in het kader van het armoedeplan belang aan en daarom de vraag vanuit onze fractie om eens een commissie hieraan te wijden aan die digitale ongeletterdheid in onze stad, de noden die er zijn, de hiaten die u ziet en hoe u dit – nu zeker in coronatijden – specifiek nog verder wil aanpakken.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Dan geef ik het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. De dienst flankerend onderwijs zal de scholen op ons grondgebied, we gaan die opnieuw bevragen naar de nood van laptops. We hebben dat vorig jaar gedaan. En, Jef, ge hebt het inderdaad gezegd, we hebben zoals de stad als de stichting Georges Smet hebben dan elk 25.000 euro vrijgemaakt om dan via een eerlijke verdeelsleutel laptops te voorzien voor leerlingen, die daar nood aan hebben. Het is uitermate belangrijk voor ons als stad en voor onze dienst flankerend onderwijs, dat zulke middelen volgens een correcte verdeelsleutel en volgens correcte parameters verdeeld worden. Dus dat niet één school of leerlingen van één school bevoordeeld kunnen worden. Er is al naar verwezen door u, Jef, door hetgeen dat minister van onderwijs Ben Weyts heeft vrijgemaakt. Ik moet zeggen, hetgeen dat ge zegt klopt nu wel niet volledig, zeker uw schriftelijke zaak niet. Ik heb het grote geluk, dat onze collega Tchantra Van De Walle actief is op het kabinet van Ben Weyts. Zij heeft dat voor ons direct eens nagevraagd. Is ook gemakkelijk om een korte link te hebben. Zij wist mij te vertellen, dat Ben Weyts investeert 375 miljoen euro extra in ICT de komende jaren. Dat is ja, 10 keer zoveel als normale ICT-budgetten, maar dat doet er minder toe. Dat is allemaal extra budget. Er wordt geen enkele euro van dit budget verrekend naar het reguliere IT-budget van de scholen, waar u wel insinueert dat dat in aftrekking zal worden genomen van hun IT-budget. Dat schijnt niet zo te zijn. Wat de minister wel zal doen, is ervoor zorgen dat er extra laptops worden verrekend wanneer de extra middelen worden gegeven aan de scholen. Dus het kan zijn dat daar een beetje de verwarring is gekomen, zodat ja, dat er ook voor gezorgd wordt, dat er per leerling een laptop wordt voorzien, dat ge geen dubbele laptops gaat voorzien die ergens anders in de school verdwijnen. Binnenkort heeft onze dienst onderwijs een overleg met het departement, samen met de andere centrumsteden. Dit topic “laptops voor leerlingen IT-ondersteuning” zal er op de agenda staan. En we hopen natuurlijk, dat we daar meer te weten gaan komen over de verdere plannen van de Vlaamse overheid over deze specifieke casussen.

We zullen – ik heb dat ook in de commissie denk ik al eens gezegd – maar we zullen de scholen bevragen hé of de middelen die gebruikt werden om te investeren in laptops voor de kansarme middelen op een school. Is dat voldoende? Hebben zij nood aan extra ondersteuning, extra laptops, dan zullen wij als stad bekijken, kunnen wij daar iets aan doen, kunnen wij de scholen daarin bijstaan. Ten slotte – en daar heeft Lore ook naar verwezen – binnen het lokale armoedeplan is er specifieke aan digitalisering van de ganse bevolking. En op de lange termijn zullen dus zowel op het gebied van hardware, software als internettoegangen als op het vlak van digitale geletterdheid acties worden ondernomen. Welke acties dat dat specifiek zullen zijn, dat moet nog bekeken en uitgeklaard worden. Daarmee, Lore, uw vraag om hier eens een commissie aan te wijden, ik denk dat uw vraag eerder thuishoort aan collega Heyrman, want bij mij zou het dan eerder gaan over de specifieke IT-noden van leerlingen. En ik denk dat we dat breder moeten bekijken, zeker als het ook gaat over digitale geletterdheid naar de ganse bevolking. Dat is in het kort, voorzitter, denk ik op alle vragen een antwoord.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Callaert. Ik geef het wederwoord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, bedankt voor uw antwoord. Ik vind het in elk geval al positief, dat er opnieuw een bevraging gaat zijn. Wat betreft de problemen, die scholen ondervinden met de computers en hun budgetten en zo, ja, ik verzin dat natuurlijk niet. Ik lees dat in de pers. Ik las zelfs deze week in de pers, dat in het Gentse een school is, die alle computers die ze gekregen heeft, hebben teruggestuurd, omdat ze niet bruikbaar waren. Dus allé ja, dat zijn dingen die je dan leest. En dat is natuurlijk, dat zijn geen berichten over scholen in Sint-Niklaas. Dat zijn algemene berichten over de problematiek. En ik hoop – en dat vind ik wel nog altijd een beetje onduidelijk in uw antwoord – dat er wel degelijk inspanningen op korte termijn kunnen gedaan worden door de stad. Want u weet, de krokusvakantie zit er binnenkort aan te komen en die week voor de krokusvakantie is er al voor heel het secundair onderwijs onlineonderwijs. Dus de noden zullen op korte termijn zich situeren. Dus ik zou toch willen aandringen om daar spoed achter te zetten en te kijken wat er op korte termijn toch wel mogelijk is vanuit het stadsbestuur en eventueel dat de stichting Georges Smet nog kan aangesproken worden om ook een steentje bij te dragen, want ik denk dat er nog altijd behoorlijk wat noden zijn in de stad.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan zijn we gekomen aan de 10^e interpellatie, interpellatie van de heer Van der Coelden, wijkcirculatieplan Baenslandwijk. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. We hebben op de commissie van schepen De Meester deze maand kunnen vernemen, dat de Kardinaal Cardijnlaan de straat van de toekomst wordt. We hebben daar ook een aantal beelden van kunnen zien. En we hebben ook vernomen, dat de uitvoering van dat project al eind dit jaar zou moeten starten. Ik denk dat ik er weinig tekening bij moet maken, dat dit project in zijn uitvoering of na zijn uitvoering een heel belangrijke impact zal hebben op de buurt. Sinds dat ik in de politiek zit, heb ik mij altijd al kunnen amuseren met auto's te tellen, al dan niet geparkeerd of in beweging. Gorrebeeck heeft dat afgekeken van mij. En hij is rapper gestopt ook. Nu, in september en oktober heb ik het verkeer in de ruime omgeving van de Baenslandwijk dan toch nog maar eens geteld om daar uiteindelijk met de tellingen aan de poorten van de wijk tot de vaststelling te komen – als ge die cijfers naast mekaar legt – dat de Baenslandwijk – en dat gaat tot en met de Broedersstraat en de Abgowijk – dat de Baenslandwijk tijdens de ochtendspits naar mijn schatting ongeveer 475 à 500 auto's te verwerken krijgt, die ge kunt bestempelen als doorgaand verkeer. Dus auto's, die niet van mensen zijn die in de wijk wonen en die uit die wijk rijden 's morgens en die niet afkomstig zijn van mensen van buiten de wijk die hun auto daar parkeren of die bv. in de school moeten zijn in de wijk. Van die kleine 500 wagens, die 's morgens daar door de wijk rijden, zijn er 300 à 400 die ook de Cardijnlaan passeren. Grosso modo zijn daar 3 stromen. Ge hebt een stroom, die via de Sint-Antoniussstraat vanuit de Knaptand de wijk binnenkomt en die meestal naar het stadscentrum gaan. Ge hebt een stroom, die vanuit Driegaaien langs de Verzusteringslaan of de Pater Segersstraat de wijk binnenrijdt en die ook meestal georiënteerd is op het stadscentrum. En dan hebt ge zelfs nog eens een tegengestelde stroom. Er zijn nog altijd veel mensen, die de Dalstraat en de Hazewindstraat gebruiken als een soort kleine Ring rond Sint-Niklaas en die dan toch via de Pastoor De Meerleerstraat en de Broedersstraat en de Cardijnlaan in de Driegaaienstraat uitkomen, meestal om dan zo in feite rond de stad te rijden zonder de Ringweg te moeten nemen. Dat zijn zowat de drie belangrijkste sluikverkeersstromen. Nu, als ge die Cardijnlaan gaat inrichten als een woonerf en ge past daar ook het fameuze fonteinprincipe op toe, nl. dat ge in één stuk van de straat nog in één richting de stad kunt uitrijden en in een ander stuk richting de Broedersstraat nog de stad zou kunnen inrijden, ja, dan ben ik er redelijk gerust op, dat in die Cardijnlaan zelf het autoverkeer heel zwaar aan banden zal worden gelegd na de heraanleg. Alleen – en daar moet ik u ook niet van overtuigen – verkeer is zoiets als een waterbed. Ge drukt op de ene plaats het weg en het komt aan de andere kant weer boven. Dus dit gaat consequenties hebben op andere straten in de omgeving. Ik kan daar een hoop vragen rond stellen. Wat doet ge met de Pater Segersstraat, waar nu het eerste stuk of het laatste stuk ten minste al smal is om te kunnen passeren?

Wat met de fameuze sluiproute, hetzij langs de Abingdonstraat, hetzij langs de Gorinchemstraat richting stadscentrum? Hoe moeten de mensen in de Broedersstraat nog staduitwaarts rijden? Hoe zullen de handelszaken in de Pater Segersstraat bereikbaar zijn als ge de verkeerscirculatie aanpakt? Allemaal vragen. Nu, in 2020, mei-juni 2020 is er een enquête geweest. Heeft het stadsbestuur twee scenario's voorgesteld van wat een wijkcirculatieplan voor de ruime omgeving van de Baenslandwijk zou kunnen zijn. Als ik goed ingelicht ben, dan hebben daar een ruim 100 mensen op gereageerd. Ik heb mij toen bevraagd op het einde van de zomer vorig jaar over de resultaten daarvan. Men heeft mij toen vanuit de mobiliteitsdienst gezegd van ja, we hebben daar geen rapport over opgemaakt. En men voegde daaraan toe, dat – en dat is natuurlijk te verwachten – ja, dat de reacties daar zowat alle kanten uitgingen. De ene mens koos voor scenario 1, de andere voor 2. Ik heb zelf ook aan die enquête deelgenomen. Mijn conclusie was, ja, ge maakt best een soort mengscenario. Er zitten goeie elementen in het ene, er zitten goeie elementen in het andere. Maar dan nog zijn er dingen die anders zouden kunnen. Dus ja, als mensen natuurlijk op die manier reageren, ja, dan krijgt ge een mengmoes waar ge geen lijn in kunt trekken, maar waar ge misschien wel verder mee aan de slag kunt. En dat – tenzij de schepen mij hier straks gaat tegenspreken – dat is bij mijn weten niet gebeurd. Maar dat wordt nu met die plannen voor de Cardijnlaan, die in het vooruitzicht worden gesteld, dat wordt nu wel zeer acuut. Ik denk op het moment – we hebben het daarjuist gehad over de Grote Markt, maar hier is het een beetje hetzelfde verhaal – op het moment dat het stadsbestuur met een ontwerp voor de Cardijnlaan naar de gemeenteraad komt, dan denk ik dat de buurt mag verwachten dat daar ook een verkeerscirculatieplan aangehecht wordt, dat duidelijk maakt wat het effect zal zijn van de ingreep in de Cardijnlaan, wat de circulatie daar zal zijn, maar wat ook de circulatie zal zijn in de ruimere buurt, in de ruimere buurt en hoe men daar in de toekomst het verkeer hoopt te realiseren. Dus dat is in feite mijn eenvoudige vraag aan de schepen. Pik dat proces terug op daar waar het bij mijn weten halfweg 2020 gestopt is en zorg ervoor, dat de buurt een circulatieplan krijgt dat geloofwaardig is en ja, dat ook tot stand komt – ook al is het corona – in maximaal overleg met de mensen die er in de buurt wonen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dus ...

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen? Ja, oké.

UYTDENHOUWEN: Ja, heel kort. Wil ik mij aansluiten bij wat Kris heeft gezegd. En dan vooral met betrekking tot het feit, dat er toch wel eens moet gekeken worden wat de effecten zijn op de circulatie in de buurt, in de ruime buurt eigenlijk.

Want ik herinner mij ook nog wel eens een vraag aan de schepen in verband met het inrichten van woonerven in de stad, waar ik dan nogal een negatief antwoord heb gekregen van wij staan daar wat huiverachtig tegenover. Want als we woonerven gaan inrichten, dan gaan de mensen zelfs niet meer op hun eigen oprit mogen gaan parkeren. En dan zie ik dat dan in deze straat het als een visitekaartje naar voor wordt gebracht, hoe we hier gaan omgaan met de straat van de toekomst en we die gaan inrichten als woonerf. Dus, dat staat mijn aanvoelen een beetje haaks op het antwoord dat ik van de schepen heb gekregen in verband met de beleidsvisie op het inrichten van woonerven in de stad. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Mijn beste collega's, het is heel duidelijk – en dat bleek ook uit de presentatie in de commissie van collega De Meester – dat dit een uitzonderlijk project is. Het is een uitzonderlijk project, omdat men een stuk verder gaat dan wat men normaal zou doen in een onthardingsproject, in een project waar men verkeerscirculatie onder controle wil houden, in een project waarbij men vergroening in de straat wil brengen. De straat echt van de toekomst, misschien, misschien ook niet. Mobiliteitsgewijs willen we de Kardinaal Cardijnlaan omvormen tot een groene fietsas en om die doelstelling van ontharding te halen en het potentieel van een fietsas te kunnen maken, is enkele richtingen maken van deze straat een goeie combinatie. In het grotere plaatje, waar collega Van der Coelden naar verwees, dat we hebben voorgelegd aan de buurt eerder vorig jaar, is er in de twee scenario's uitgegaan van inderdaad dat fonteinprincipe op de Pater Segersstraat. Dus we kunnen wel stellen, dat dat het scenario, het voorkeurscenario of terugvalscenario is voor de straat zelf. Maar dat wist u al, want dat hebt u zelf in uw interventie aangegeven. In het ontwerp dat voorgesteld is, is er ook voor gezorgd dat de uiteinden aan die twee éénrichtingsstukjes tweerichtingsverkeer mogelijk maken. Tweerichtingsverkeer ter hoogte van de Abingdonstraat, komende van de Broedersstraat en tweerichtingsverkeer aan de Gorinchemstraat, komende van de Schongaustraat of Verzusterslaan. Dus alle mogelijkheden van circulatie liggen open in die wijk. Het ideale scenario – en ik meen mij toch te herinneren dat dat uw voorkeurscenario was, mijnheer Van der Coelden – is dat wij met de resultaten van de bevraging die we gedaan hebben, inderdaad een soort van – hoe moet ik dat zeggen – pff, consensusscenario of toch voorstelscenario, dat we daarmee naar de buurt zouden gaan en in directe dialoog met hen zouden gaan. En ergens hoop ik daar nog altijd op, dat we dat nog kunnen doen. Allé, ik reken erop, dat we dat nog dit jaar kunnen doen om met dat bredere plaatje naar de wijk toe te gaan.

Maar in ieder geval ben ik – en ik niet alleen, maar ook onze dienst mobiliteit – ervan overtuigd, dat met die inrichtingsprincipes en dat basismodel met dat fonteinprincipe op de Pater Segersstraat, nog veel mogelijkheden mogelijk zijn. En de twee scenario's, die voorgelegd waren, met al hun voordelen en nadelen, mogelijk zijn, maar dus ook nog mogelijk is om een soort van consensusscenario te bouwen. Gaat dat lukken voordat wij naar hier moeten komen met de aanbesteding voor de, hier in de gemeenteraad met de aanbesteding voor de aanleg van de straat van de toekomst? Daar ben ik niet zeker van. Maar ik ben het dus, allé, ik ben het eens met u, dat het best zou zijn, dat het duidelijk is op die moment. Maar het is niet noodzakelijk dat het duidelijk is op die moment, maar dit jaar moet het wel duidelijk zijn waar we naartoe willen met het bredere verhaal voor deze wijk. Op de opmerking van mijnheer Uytendhouwen, ik ben inderdaad in juni vorig jaar heb ik aangegeven dat we best woonerven aanleggen daar waar we weinig doorgaand verkeer hebben en liefst zelfs geen doorgaand verkeer hebben. En de regel, waar u naar verwees in uw tussenkomst, verwijst naar het feit dat in woonerven men alleen maar kan parkeren in de aangeduide parkeervakken en dat je dus – in tegenstelling tot in een gewone straat – niet voor uw garagepoort moogt parkeren, omdat ge daar geen aangeduid parkeervak kunt aanduiden. Het is een moeilijk verhaal, dat van de woonerven, maar hier gaan we toch niet naar een woonerfaanleg. Hier gaan we echt naar minimum verharding met zelfs geen parkeerplaatsen op het openbaar domein. Natuurlijk, de mensen hebben daar wel allemaal een oprit en ruimte om hun auto te stallen op eigen terrein. Dat maakt het misschien anders dan in andere woonerven, die we kennen in onze stad.

VOORZITTER: Dank u, schepen. En ik geef het wederwoord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, heel kort, voorzitter. Ik wil de schepen bedanken voor zijn antwoord. Ik zou alleen nog eens toch het belang willen benadrukken van, allé, heel dit thema. Rond mobiliteit ben ik niet iemand, die gauw grote woorden in de mond neemt. Het is niet gauw levensgevaarlijk voor mij of ze rijden hier niet allemaal gelijk zotten of het is hier gigantisch druk. Ge zult mij dat weinig horen zeggen. Maar de ingreep, allé, die ingreep in de Cardijnlaan en dat circulatieplan dat eraan zal vasthangen in het algemeen, allé, dat gaat echt ingrijpend zijn in die buurt. Dat gaat de verplaatsingsgewoonten van de mensen en dan zeker van de automobilisten - de fietsers en de voetgangers ik ga ervanuit dat die er overal nog door mogen - maar dat gaat voor de mensen die met de auto in die wijk moeten zijn, gaat dit ingrijpend zijn. En allé, ik denk echt, dit kun je maar doen – of ge dat nu participatie of inspraak of betrokkenheid of informatie noemt, het is mij om het even – maar ge kunt dit maar doen samen met de buurt. Dus allé, doe het, maar ook samen met de mensen en maak er zo rap mogelijk werk van.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Goed. Dan stel ik voor of dan sluit ik bij deze de gemeenteraad en open ik meteen de raad voor maatschappelijk welzijn.

---ooOoo---